EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.9.2022
COM(2022) 457 final

2022/0277 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden (europeisk mediefrihetsakt) och om ändring av direktiv 2010/13/EU

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 322 final} - {SWD(2022) 286 final} - {SWD(2022) 287 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Denna motivering åtföljer förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden (*europeisk mediefrihetsakt*). Genom detta förslag infrias det politiska löfte som ordförande Ursula von der Leyen gav när hon aviserade detta initiativ i sitt tal om tillståndet i unionen 2021. I talet betonade hon att information är en kollektiv nyttighet och att medieföretag inte kan behandlas som vilka företag som helst utan att deras oberoende måste skyddas på EU-nivå[1]. Initiativet ingår i kommissionens arbetsprogram för 2022[2].

Mediesektorn är en del av de kulturella och kreativa näringarnas ekosystem[3], ett av de 14 industriella ekosystem som har en avgörande roll i den inkluderande och hållbara återhämtningen och den dubbla (gröna och digitala) omställningen av EU:s ekonomi. Men medietjänster utgör inte bara en viktig och dynamisk ekonomisk sektor, utan är också nödvändiga för civilsamhällets demokratiska utrymme (eng. *civic space*), liksom för ekonomiska friheter och grundläggande rättigheter, däribland jämlikhet[4]. Oberoende medier, framför allt nyhetsmedier, erbjuder en åsiktsmångfald och är tillförlitliga informationskällor för både medborgare och företag. De bidrar till opinionsbildningen och hjälper människor och företag att bilda sig en uppfattning och göra välgrundade val. De har en avgörande roll när det gäller att värna det europeiska informationsområdets integritet och är av grundläggande betydelse för demokratiska samhällens och ekonomiers funktion. Den digitala tekniken innebär att medietjänster i allt större grad kan tillhandahållas över gränser och på olika medier, samtidigt som konkurrensen inom det digitala medielandskapet blir alltmer global. Europeiska unionen är redan global standardsättare på detta område och föreliggande förslag stärker och organiserar det europeiska informationsområdet ytterligare.

Syftet med förslaget är att mot denna bakgrund åtgärda ett antal problem som påverkar den inre mediemarknadens funktion och den verksamhet som bedrivs av leverantörer av medietjänster. De hinder som försvårar medieföretags verksamhet och påverkar investeringsvillkoren på den inre marknaden handlar framför allt om skillnaderna mellan nationella regler och förfaranden vad gäller mediernas frihet och mångfald. Det gäller i synnerhet regler om granskning av koncentrationer på mediemarknaden ur ett mediepluralistiskt perspektiv och protektionistiska åtgärder som påverkar medieföretagens verksamhet. Sådana regler har orsakat en fragmentering på den inre marknaden som påverkar förutsebarheten i rättsläget för medieaktörer och leder till extra kostnader om de bedriver verksamhet över gränserna.

Bilden kompliceras ytterligare av att nationella medietillsynsmyndigheter inte samarbetar tillräckligt med varandra[5]. Den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för

---

1 Ordförande Ursula von der Leyens tal om tillståndet i unionen 2021, Strasbourg den 15 september 2021.

2 COM(2021) 645 final.

3 COM(2021) 350 final och SWD(2021) 351 final.

4 Medietjänster bör dessutom tillhandahållas i enlighet med tillgänglighetskraven i direktiv (EU) 2019/882 (den europeiska rättsakten om tillgänglighet), EUT L 151, 7.6.2019, s. 70.

5 För att svara mot behovet av ökat samarbete på området audiovisuella medietjänster har medlemmarna i Erga ingått ett frivilligt samförståndsavtal med icke-bindande mekanismer för gränsöverskridande samarbete. I meddelandet *Europas medier i det digitala decenniet – en handlingsplan för att stödja återhämtning och omvandling* meddelade kommissionen att den skulle följa tillämpningen av samförståndsavtalet noga för att ta ställning till om samarbetet inom Erga behöver stärkas ytterligare. Mot bakgrund av denna bedömning anser kommissionen att det finns ett behov av en rättslig ram för ett strukturerat samarbete mellan medietillsynsmyndigheter eller medietillsynsorgan.

audiovisuella medietjänster (Erga) har begränsade möjligheter att vidta åtgärder och kan bara agera i fråga om audiovisuella medietjänster. Erga har dessutom inte tillräckliga verktyg eller resurser för att bidra till att lösa gränsöverskridande frågor eller praktiska problem inom viktiga områden av medieregleringen. Den otillräckliga tillsynskonvergens som blir följden av detta påverkar medieaktörerna – särskilt leverantörer av audiovisuella medietjänster och videodelningsplattformar – och går på tvärs mot allmänintresset. Medietillsynsmyndigheter har dessutom en mycket viktig roll när det gäller skyddet mot oseriösa leverantörer av medietjänster, däribland leverantörer som ekonomiskt eller redaktionellt kontrolleras av statsmakten i vissa tredjeländer, som kan vara till förfång för eller utgöra en risk för allmän säkerhet och försvar.

Europeiska leverantörer av medietjänster utsätts också allt oftare för försök att påverka deras redaktionella beslut och deras förutsättningar att tillhandahålla kvalitetsmedietjänster (dvs. tjänster som produceras på ett oberoende sätt och i enlighet med journalistiska normer) på den inre marknaden, vilket framgår av kommissionens årliga rapporter om rättsstatsprincipen[6] och övervakningsverktyget för mediepluralism[7]. Grundorsaken till detta problem är att skyddet mot försök att påverka mediernas redaktionella frihet är fragmenterat och att skyddsmekanismerna för public service-mediers oberoende är olika starka[8] , vilket snedvrider konkurrensvillkoren på den inre marknaden.

Hinder på den inre marknaden och ojämlika konkurrensvillkor är slutligen även en följd av en otransparent och orättvis fördelning av ekonomiska resurser. Bristande insyn och inbyggd partiskhet i proprietära publikmätningssystem snedvrider i synnerhet inkomstströmmen från annonsering, vilket framför allt drabbar leverantörer av medietjänster och missgynnar konkurrenter som erbjuder publikmätningstjänster som är i enlighet med överenskomna branschstandarder[9]. Den inre marknaden snedvrids också av en otransparent och orättvis tilldelning av statlig annonsering (dvs. av de offentliga medel som används för annonsändamål), som i första hand kanske tilldelas etablerade nationella tjänsteleverantörer eller används för att gynna och i smyg subventionera mediekanaler som förmedlar regeringsvänliga åsikter. Regleringen på detta område är fragmenterad och begränsad[10], eftersom många medlemsstater saknar särskilda regler medan de regler som finns varierar i fråga om räckvidd[11], vilket gör rättsläget oförutsebart och medför en risk för godtyckliga eller diskriminerande beslut.

Även om problemens allvar varierar inom EU gör de på det hela taget det svårt för leverantörer av medietjänster att dra full nytta av den inre marknadens potential, att vara fortsatt bärkraftiga och att på lämpligt sätt fullgöra sin samhällsroll att informera människor

---

6 2020 års rapport om rättsstatsprincipen, meddelande och landskapitel (COM(2020) 580 final och SWD(2020) 300–326 final), 2021 års rapport om rättsstatsprincipen, meddelande och landskapitel (COM(2021) 700 final och SWD(2021) 701–727 final), 2022 års rapport om rättsstatsprincipen, meddelande och landskapitel (COM(2022) 500 final och SWD(2022) 501–527 final).

7 Centre for Media Pluralism and Media Freedom, övervakningsverktyget för mediepluralism.

8 Public service-medier spelar en avgörande roll på mediemarknaden på grund av sitt uppdrag i allmänhetens tjänst. De utgör en viktig, kanske till och med den viktigaste, mediekällan för ett stort antal medborgare och företag.

9 Publikmätning har en direkt inverkan på tilldelning och prissättning av de annonser som utgör en viktig intäktskälla för mediesektorn. Det är ett mycket viktigt verktyg för att utvärdera medieinnehållets genomslag och förstå publikens preferenser i syfte att planera framtida produktion av innehåll. Traditionellt har relevanta marknadsaktörer kommit överens om ett antal normer gällande metod för att få fram objektiva riktmärken för avkastningen på sina investeringar. Självregleringsmekanismer som sammanför viktiga intressenter inom medie- och annonsbranschen, såsom gemensamma branschkommittéer, har inrättats i flera medlemsstater för att organisera och genomföra publikmätningar på ett transparent, inkluderande och tillförlitligt sätt.

10 Fördelningen av och insynen i statlig annonsering regleras i vissa avseenden genom ett fragmenterat regelverk bestående av mediespecifika åtgärder och allmänna lagar om offentlig upphandling, men dessa omfattar inte alla utgifter för statlig annonsering och ger heller inte något tillräckligt skydd mot favorisering eller partiskhet i tilldelningen. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU är i synnerhet inte tillämpligt på offentliga tjänstekontrakt som rör förvärv, utveckling, produktion eller samproduktion av programmaterial avsett för audiovisuella medietjänster eller radiomedietjänster.

11 Se även analyser av nationella regler om statlig annonsering i den årliga rapporten om rättsstatsprincipen.

och företag. Mottagarna av medietjänster påverkas också negativt i form av ett otillräckligt eller icke-oberoende medieutbud, ojämlika konkurrensvillkor och ett bristfälligt skydd av deras intressen.

Såväl parlamentet[12] som rådet[13] har vid upprepade tillfällen uppmanat kommissionen att vidta åtgärder för att undanröja hindren för den inre mediemarknadens funktion och för att främja mångfald och oberoende på denna marknad. I den slutrapport från konferensen om Europas framtid som offentliggjordes den 9 maj 2022 uppmanade medborgarna i sina förslag EU att främja mediernas oberoende och mångfald ännu mer, i synnerhet genom att införa lagstiftning för att hantera hot mot mediernas oberoende där det fastställs miniminormer som ska gälla inom hela EU. De efterlyste även åtgärder för att försvara och stödja fria, pluralistiska och oberoende medier, för hårdare åtgärder mot desinformation och utländsk påverkan samt för skydd för journalister[14].

Syftet med förslaget till en europeisk mediefrihetsakt är mot bakgrund av ovanstående att förbättra den inre mediemarknadens funktion.

Förslaget har fyra konkreta mål:

- **Främja gränsöverskridande verksamhet och investeringar** i medietjänster genom att harmonisera delar av de olika nationella regelverken om mediers mångfald för att i synnerhet göra det lättare att tillhandahålla tjänster över gränserna. Förslaget syftar till att genom samordning på EU-nivå säkerställa att oberoende nationella myndigheter tar hänsyn till mediernas mångfald och oberoende på ett samstämmigt sätt när de bedömer koncentrationer på mediemarknader.
- **Ökat tillsynssamarbete och ökad tillsynskonvergens** genom gränsöverskridande samordningsverktyg samt yttranden och riktlinjer på EU-nivå. Detta kommer att främja en samstämmig strategi i frågor om mediernas mångfald och oberoende och skydda användare av medietjänster mot olagligt och skadligt innehåll, även online och i förhållande till tjänsteleverantörer (till exempel från tredjeländer) som inte agerar i enlighet med EU:s normer på medieområdet.
- **Underlätta tillhandahållandet av kvalitetsmedietjänster** genom att minska risken för otillbörliga försök av offentliga eller privata aktörer att påverka den redaktionella friheten. Förslaget syftar till att garantera att journalister och redaktörer kan arbeta fria från påverkansförsök, även gällande skyddet av deras källor och kommunikation. Genom att främja redaktionellt oberoende garanterar det också ett bättre skydd för mottagare av medietjänster.

---

12 Resolution av den 21 maj 2013 om EU-stadgan, 2011/2246 (INI), resolution av den 3 maj 2018 om mediernas mångfald och frihet i Europeiska unionen, 2017/2209 (INI), resolution av den 25 november 2020 om att stärka mediefriheten: skydd för journalister i Europa, hatpropaganda, desinformation och plattformarnas roll 2020/2009(INI), resolution av den 20 oktober 2021 om Europas medier i det digitala decenniet: en handlingsplan för att stödja återhämtning och omvandling (2021/2017 (INI)), resolution av den 11 november 2021 om stärkande av demokratin och mediernas frihet och mångfald i EU, 2021/2036 (INI), och resolution av den 9 mars 2022 om utländsk inblandning i alla demokratiska processer i Europeiska unionen, inbegripet desinformation (2020/2268 (INI)).

13 Rådets slutsatser om mediefrihet och mediepluralism i den digitala miljön, EUT C 32, 4.2.2014, rådets slutsatser om värnandet av ett fritt och pluralistiskt mediesystem, EUT C 422, 7.12.2020, rådets slutsatser om Europas medier i det digitala decenniet: en handlingsplan för att stödja återhämtning och omvandling, 8727/21, 18.5.2021, rådets slutsatser om att bygga upp en europeisk strategi för de kulturella och kreativa näringarnas ekosystem, EUT C 160, 13.4.2022, uttalande av de europeiska ministrarna med ansvar för kultur, audiovisuella medier och medier i Angers den 7–8 mars 2022.

14 Konferensen om Europas framtid – rapport om slutresultatet, maj 2022, särskilt förslag 27.1 och 37.4.

- **Säkerställa en transparent och rättvis fördelning av ekonomiska resurser** på den inre mediemarknaden genom mer transparent och rättvis publikmätning och tilldelning av statlig annonsering. Förslaget syftar till att säkerställa att publikmätningsmetoderna, i synnerhet online, är transparenta, icke-diskriminerande, proportionella, objektiva och inkluderande. Det kommer också att säkerställa att tilldelningen av statlig annonsering till mediekanaler är transparent, icke-diskriminerande, proportionell och objektiv för att minimera risken att offentliga medel missbrukas för partiska intressen och därmed missgynnar andra marknadsaktörer. Det kommer därmed att främja rättvis konkurrens på den inre mediemarknaden.

Lagstiftningsförslaget åtföljs av en rekommendation som innehåller en förteckning över frivillig god praxis för medieföretag i syfte att främja redaktionellt oberoende samt rekommendationer till medieföretag och medlemsstater i syfte att öka insynen i medieägandet. Rekommendationen kommer att bidra till att minska riskerna för otillbörliga försök att påverka enskilda redaktionella beslut och förbättra tillgången till information om medieägande[15].

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget är förenligt med EU:s nuvarande övergripande och sektorsspecifika regler om medier och onlinetjänster. Det är avsett att åtgärda brister i lagstiftningen som påverkar den inre mediemarknadens funktion.

Förslaget bygger för det första på det reviderade direktivet om audiovisuella medietjänster[16], som reglerar samordningen på EU-nivå av ländernas lagstiftning om audiovisuella medier. Det stärker samarbetet inom den europeiska grupp av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga) som inrättades genom direktivet genom att den omvandlas till en europeisk medienämnd (*nämnden*) med ett bredare verksamhetsfält och tillkommande uppgifter[17].

I förslaget fastställs nya regler för medietjänster om bland annat skydd för journalisters källor och kommunikation, statlig annonsering och publikmätning. Det kompletterar därmed den upphovsrättsreform[18] som främjar pressens ekonomiska bärkraft.

Förslaget är helt förenligt med, och kompletterar, e-handelsdirektivet[19] och förordningen om förbindelserna mellan plattformar och företag[20]. Det är också förenligt med, och kompletterar, rättsakten om digitala tjänster[21] och rättsakten om digitala marknader[22], vilka utgör övergripande regelverk med harmoniserade regler för onlinetjänster. Genom förslaget

15 Se även analyser av insynen i medieägandet i den årliga rapporten om rättsstatsprincipen.

16 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, EUT L 95, 15.4.2010, s. 1, ändrat genom direktiv (EU) 2018/1808, EUT L 303, 28.11.2018, s. 69.

17 Förslaget innehåller därför en riktad ändring av direktiv 2010/13/EU som är begränsad till strykning av artikel 30b, genom vilken Erga inrättas, och ersättning av alla hänvisningar till Erga och dess uppgifter. Enligt principen om ”parallella former” bör en rättsakt ändras genom samma typ av rättsakt. Ändringen av direktiv 2010/13/EU genom denna förordning är riktad och begränsad till en bestämmelse som inte behöver införlivas av medlemsstaterna. Den är därför berättigad.

18 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG, EUT L 130, 17.5.2019, s. 92.

19 Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (”Direktiv om elektronisk handel”), EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

20 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster, EUT L 186, 11.7.2019, s. 57.

21 COM(2020) 825 final.

22 COM(2020) 842 final.

åtgärdas vissa sektorsspecifika problem som inte hanteras fullt ut i dessa två övergripande rättsakter.

Förslaget kompletterar EU:s konkurrensregler – som inte uttryckligen hanterar eventuella effekter av marknadskoncentrationer på mediernas mångfald och oberoende – och reglerna om statligt stöd – som tillämpas från fall till fall (och ofta i efterhand) och inte i tillräcklig utsträckning hanterar de problem som är en följd av den orättvisa tilldelningen av statliga medel till leverantörer av medietjänster. Förslaget säkerställer att statlig annonsering systematiskt omfattas av förhandsregler om transparens, särskilt när det gäller hos vem annonserna placeras och vilka belopp som spenderas, samt om rättvis tilldelning av sådan annonsering. Förslaget, och i synnerhet bestämmelserna om statlig annonsering, är i enlighet med förslaget till förordning om transparens och inriktning när det gäller politisk reklam[23].

Förslaget är dessutom av kompletterande karaktär och påverkar inte befintliga EU-regler om insyn i ägandeförhållanden. Penningtvättsdirektivet[24] är den viktigaste rättsakten för att säkerställa insyn när det gäller verkliga huvudmän, medan EU:s bolagsrättsdirektiv[25] reglerar vilken information som i synnerhet aktiebolag måste offentliggöra i företagsregister. I direktivet om audiovisuella medietjänster uppmuntras medlemsstaterna att vidta åtgärder för att se till att information om audiovisuella mediers ägarstrukturer är tillgänglig. Förslaget kompletterar det befintliga regelverket genom att kräva att alla leverantörer av medietjänster som tillhandahåller nyhets- och aktualitetsinnehåll ska ge mottagarna av sina tjänster information om ägandeförhållande, i synnerhet om sina direkta, indirekta och verkliga huvudmän.

Förslaget är även i enlighet med protokollet om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna (Amsterdamprotokollet)[26], enligt vilket medlemsstaterna är behöriga att utforma public service-mediernas uppdrag att verka i allmänhetens tjänst och att svara för deras finansiering i den utsträckning som denna finansiering inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom EU i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset. Amsterdamprotokollet bekräftar implicit att public service-medier omfattas av den inre marknaden.

Förslaget är förenligt med den strategiska kompassen för säkerhet och försvar[27] och med rådets relevanta slutsatser[28]. Genom att stärka medietillsynsmyndigheternas roll och samarbete, bland annat i frågor som påverkar EU:s informationsområde, kompletterar förslaget de åtgärder som ingår i EU:s verktygslåda för utländsk informationsmanipulering och inblandning.

---

23 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om transparens och inriktning när det gäller politisk reklam, COM(2021) 731 final.

24 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

25 Direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, EUT L 169, 30.6.2017, s. 46.

26 Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem – Protokoll som fogats till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen – Protokollet om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, EGT C 340, 10.11.1997, s. 109.

27 Strategisk kompass för säkerhet och försvar.

28 Rådets slutsatser. Kompletterande insatser för förstärkning av motståndskraft och motverkande av hybridhot, 14972/19, 10.12.2019. Rådets slutsatser om stärkt motståndskraft och motverkande av hybridhot, inbegripet desinformation i samband med covid-19-pandemin, 14064/20, 15.12.2020, och rådets slutsatser om utländsk informationsmanipulering och inblandning, 11429/22, 18.7.2022.

Förslaget är i enlighet med Europarådets ministerkommittés rekommendation till medlemsstaterna om styrning av public service-medier[29]. I rekommendationen sägs att public service-medier ska verka och utvecklas inom en hållbar styrningsstruktur som säkrar både nödvändigt redaktionellt oberoende och ger möjlighet till ansvarsutkrävande.

Med anledning av de hot som riktats mot journalisters källor på senare tid införs genom förslaget en riktad skyddsmekanism mot användning av spionprogram i enheter som används av leverantörer av medietjänster eller av journalister, som en vidareutveckling av det skydd som ges genom direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation), direktiv (EU) 2016/680 (direktivet om brottsbekämpning) och direktiv 2013/40/EU om angrepp mot informationssystem.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget bygger på den europeiska handlingsplan för demokrati[30] i vilken kommissionen föreslog en rad åtgärder för att främja demokratisk delaktighet, motverka desinformation och stödja fria och oberoende medier. Genom att stärka skyddet av journalisters källor och kommunikation kompletterar initiativet rekommendationen om skydd, säkerhet och egenmakt för journalister[31], samt förslaget till direktiv[32] och rekommendationen[33] om skydd för personer som deltar i den offentliga debatten mot uppenbart ogrundade rättsprocesser och rättegångsmissbruk (*strategiska rättsprocesser för att hindra offentlig debatt*). Förslaget föreskriver konkreta åtgärder med anledning av den europeiska förklaring om digitala rättigheter och principer för det digitala decenniet[34] som efterlyser skydd för yttrande- och informationsfriheten på nätet, och stöder genomförandet av den handlingsplan för medier och audiovisuella medier[35] i vilken kommissionen fastställer en rad åtgärder för att stärka mediesektorns ekonomiska bärkraft och digitala omvandling.

Förslaget syftar till att stärka det redaktionella oberoendet hos leverantörer av medietjänster. Ekonomisk bärkraft är samtidigt en viktig faktor för att skydda det redaktionella oberoendet mot externa påtryckningar och marknadstryck. Mediesektorns bräckliga ekonomi är fortfarande – som berörda parter också tog upp under det offentliga samrådet – ett problem och situationen har dessutom förvärrats på grund av covid-19-krisen. Om diversifierade och tillräckliga finansieringskällor säkerställs kan detta stärka mediernas motståndskraft och oberoende samt främja tillhandahållandet av kvalitetstjänster till Europas invånare.

Eftersom kommissionen länge har samfinansierat oberoende mediebevakning av EU-frågor i syfte att främja ett europeiskt offentligt rum har det blivit allt vanligare att mediesektorn vänder sig till EU för ekonomiskt stöd. Även om EU-stödet ounvikligen blir begränsat sett till sektorns omfattning och betydelse spelar det likväl en viktig roll för att bidra till sektorns återhämtning efter covid-19-pandemin, till den digitala omvandlingen av nyheter och till tester över gränserna av nya format eller modeller för att fastställa ett ekonomiskt värde på innehåll online.

---

29 Rekommendation CM/Rec(2012)1 från Ministerkommittén till medlemsstaterna om styrning av public service-medier (antagen av Ministerkommittén den 15 februari 2012 vid det 1134:e mötet med ministrarnas ställföreträdare).

30 COM(2020) 790 final.

31 C(2021) 6650 final.

32 COM(2022) 177 final.

33 Kommissionens rekommendation (EU) 2022/758 av den 27 april 2022 om skydd för journalister och människorättsförsvarare som deltar i den offentliga debatten mot uppenbart ogrundade rättsprocesser och rättegångsmissbruk (*strategiska rättsprocesser för att hindra offentlig debatt*), EUT L 138, 17.5.2022, s. 30.

34 COM(2022) 28 final.

35 COM(2020) 784 final.

Sedan handlingsplanen för medier och audiovisuella medier antogs i december 2020 har kommissionen därför samlat ihop sina insatser för att stödja nyhetsmedier i ett paket, vilket har skett med full respekt för det redaktionella oberoendet. Kommissionen har till exempel inrättat Media Invest, ett särskilt instrument för kapitalinvesteringar inom InvestEU-programmet som är avsett att stärka den finansiella kapaciteten hos europeiska audiovisuella företag. Kapitalstöd är sedan 2022 även tillgängligt för nyhetsmedier, i kombination med insatser för att göra dem investeringsredo och därmed locka privata investerare samt öka kapitalinvesteringsvolymerna. Parallellt med detta stöder kommissionen lanseringen av en särskild facilitet under InvestEU-programmet för saminvesteringar tillsammans med stiftelser och filantropiska organisationer med fokus på tre specifika verksamhetsområden, varav ett är ”mediernas mångfald, demokrati och kultur”[36]. Innovation är ett annat fokus i paketet. Inom programmen för forskning, innovation och digitalisering erbjuds finansiering för utveckling av innovativa lösningar och inom kort kommer bl.a. projektförslag gällande utvecklingen av ett europeiskt mediedataområde att kunna lämnas in. Innovativ forskning som stöds genom Horisont 2020 och Horisont Europa ökar dessutom kunskaperna om hur medierna påverkar medborgarna och demokratin, och ger verktyg och strategier att främja ett sundare och mer diversifierat medielandskap, bekämpa desinformation på nätet och stärka journalistiska normer. Innovationen inom sektorn följs även upp genom regelbundna diskussioner med branschen inom European News Media Forum, där även EU:s agenda på detta område kan diskuteras.

Till följd av handlingsplanen för medier och den audiovisuella sektorn har nyhetsmedierna hamnat i fokus för programmet Kreativa Europa, vars syfte är att stödja de kulturella och kreativa sektorerna. Programmet kan finansiera partnerskap mellan medieorganisationer som avser innovation, tester av nya format eller utbyte av god affärspraxis över gränserna. Kreativa Europa samfinansierar också projekt som främjar ett mer pluralistiskt medielandskap: bidrag möjliggör skydd av reportrar (bland annat genom juridiskt stöd) och täcker områden som faktainsamling, övervakning, intressepolitik, information till allmänheten och kunskapshöjande åtgärder. EU har även gett stöd till medierådens verksamhet och till övervakningsverktyget för mediepluralism. Från och med 2023 kommer kommissionen även att anslå särskilda medel inom programmet Kreativa Europa för att stödja medier som verkar i allmänhetens intresse, till exempel mediekanaler som arbetar med undersökande journalistik, och därmed bidra till en pluralistisk debatt över gränserna och till en sundare demokrati.

Efterfrågan på mediefinansiering överstiger tillgängliga medel. Europaparlamentet har efterlyst utökade möjligheter för nyhetsmediesektorn att få stöd, framför allt genom en permanent nyhetsmediefond och genom ökade budgetar för det sektorsövergripande programområdet och programområdet Media inom Kreativa Europa[37]. Rådet har å sin sida uppmanat kommissionen att öka stödet för oberoende journalistik[38]. För att komplettera EU:s nuvarande politik, och ytterst för att stärka sektorns finansiella motståndskraft, kommer kommissionen att kartlägga offentliga finansieringsordningar och initiativ som utvecklats av medlemsstaterna, samt trender och brister när det gäller finansiering.

---

36 De andra två verksamhetsområdena är ”samhällsomvandling i samband med den gröna omställningen” och ”jämlikhet och inkludering”.

37 Europaparlamentet, utskottet för kultur och utbildning, betänkande om Europas medier i det digitala decenniet: en handlingsplan för att stödja återhämtning och omvandling (2021/2017 (INI)).

38 Rådets slutsatser om journalisters och andra mediearbetares skydd och säkerhet, EUT C 245, 28.6.2022.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), enligt vilken åtgärder får antas för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

Syftet med förslaget är att komma till rätta med fragmenteringen när det gäller de nationella regelverken för frågor som rör mediernas frihet och mångfald samt redaktionella oberoende. Detta kommer att främja en gemensam strategi och samordning på EU-nivå, säkerställa att den inre mediemarknaden fungerar optimalt och förhindra att det uppstår framtida hinder för leverantörer av medietjänster i EU.

Förslaget syftar i synnerhet till att angripa följande problem som försvårar tillhandahållandet av medietjänster på den inre marknaden:

- Nationella restriktioner vad gäller journalisters (i egenskap av tjänsteleverantörer) källor och kommunikation som påverkar produktionen och tillhandahållandet av medietjänster.
- Försök att påverka leverantörer av medietjänster, bland annat deras redaktionella beslut, och skillnader mellan strategier för att skydda det redaktionella oberoendet.
- Risken att public service-medier utsätts för statliga påverkansförsök, vilket leder till ojämlika konkurrensvillkor på den inre marknaden och har en negativ inverkan på public service-mediernas kvalitet.
- Marknadstransaktioner som genomförs av oseriösa aktörer (till exempel leverantörer av medietjänster som antingen ekonomiskt eller redaktionellt kontrolleras av statsmakten i tredjeland) och som ger upphov till spänningar i tillämpningen av reglerna om fri rörlighet inom unionen.
- Riskerna för det fria tillhandahållandet av medietjänster på mycket stora onlineplattformar i ett läge där distributionen av medietjänster blir alltmer digitaliserad, vilka leder till ojämlika konkurrensvillkor på den inre marknaden.
- Nationella mediemarknadsåtgärder som påverkar den verksamhet som bedrivs av leverantörer av medietjänster genom att begränsa den fria rörligheten i unionen och därmed splittra den inre marknaden och skapa ett oförutsebart rättsläge. Detsamma gäller nationella regler och förfaranden för bedömning av hur koncentrationer på mediemarknaden påverkar mediernas mångfald och redaktionella oberoende.
- Bristande insyn och potentiell partiskhet i publikmätningssystem och publikmätningsmetoder, vilket snedvrider marknaden och leder till ojämlika konkurrensvillkor på den inre marknaden.
- Orättvis och icke-transparent utbetalning av statliga annonsmedel till leverantörer av medietjänster, vilket missgynnar andra leverantörer av medietjänster, bland annat leverantörer som är etablerade i andra medlemsstater.

Artikel 114 i EUF-fördraget är dessutom en lämplig rättslig grund för att skapa nya strukturer enligt EU-rätten. Detta är särskilt relevant med tanke på den del av initiativet som handlar om styrning, där syftet är att främja ett närmare samarbete mellan nationella medietillsynsmyndigheter genom en nämnd på EU-nivå som ska ha i uppgift att främja en effektiv och enhetlig tillämpning av EU:s regler på medieområdet.

EU:s lagstiftare måste inte bara respektera de grundläggande rättigheterna när de reglerar den inre marknaden[39], utan även väga konkurrerande grundläggande rättigheter mot varandra[40]. Detta förslag till förordning utgör en harmonisk och samordnad rättslig ram som angriper frågan ur flera synvinklar, genom vilken lagstiftarna bidrar till utvecklingen och skyddet av den inre mediemarknaden och därigenom även driver flera andra legitima allmänintressen (bland annat skyddet för användare) och på ett rättvist sätt väger de grundläggande rättigheterna för alla berörda personer mot varandra.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Målen med detta ingripande kan inte uppnås av medlemsstaterna själva, eftersom problemen i växande grad är av gränsöverskridande natur och inte begränsade till enskilda medlemsstater eller undergrupper av medlemsstater. Produktionen, distributionen och konsumtionen av medieinnehåll, inbegripet nyheter, blir alltmer digitaliserad och gränsöverskridande i takt med att internet fortsätter att driva på förändringen av mediebranschens traditionella affärsmodeller. Tillhandahållandet av medietjänster i EU påverkas i allt högre grad av globala plattformar, som fungerar som inkörsportar till medieinnehåll men samtidigt har en framträdande position som leverantörer av annonstjänster på nätet.

En gemensam EU-strategi som främjar konvergens, transparens, ett förutsebart rättsläge och jämlika konkurrensvillkor för relevanta medieaktörer är det bästa sättet att främja den inre mediemarknaden. En sådan strategi minskar den börda som marknadsaktörer med verksamhet i flera medlemsstater ställs inför när de måste följa olika nationella rättsordningar. Den skapar ett mer förutsebart rättsläge för medieaktörer och främjar därigenom rättvis konkurrens och gränsöverskridande investeringar. Den gör det också möjligt för medietillsynsmyndigheter att agera samordnat i frågor som påverkar EU:s informationsområde och i synnerhet skyddet av konsumenters intressen inom EU.

Initiativet tar vederbörlig hänsyn till protokollet om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna (Amsterdamprotokollet) och artikel 4.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Det inkräktar inte på medlemsstaternas behörighet att finansiera public service-medier på ett sätt som gör att de kan fullgöra sitt uppdrag att verka i allmänhetens tjänst, såsom detta uppdrag tilldelats, definierats och organiserats på nationell nivå, och det gör inte heller intrång i nationella identiteter eller regleringstraditioner på medieområdet. Det tar även vederbörlig hänsyn till intressenternas synpunkter om att det varken skulle vara önskvärt eller proportionellt med alltför enhetliga och detaljerade EU-regler om mediers mångfald, eftersom sådana regler måste anpassas till varje medlemsstats historiska och kulturella bakgrund. I initiativet görs i stället en lämplig avvägning mellan allmänt formulerade bestämmelser och mer specifika regler för att nå de politiska målen.

---

39 Dom av den 13 december 1979, *Hauer*, 44/79, EU:C:1979:290, punkterna 14–16, dom av den 20 maj 2003, *Österreichischer Rundfunk*, förenade målen C-465/00, C-138/01 och C-139/01, EU:C:2003:294, punkterna 68 ff., dom av den 9 november 2010, *Schecke*, förenade målen C-92/09 och C-93/09, EU:C:2010:662, punkt 46.

40 Dom av den 15 september 2016, *Mc Fadden*, C-484/14, EU:C:2016:170, punkterna 68 ff., dom av den 26 april 2022, *Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (upphovsrättsdirektivet)*, C-401/19, EU:C:2022:29, punkt 66.

- **Proportionalitetsprincipen**

Initiativet bygger på befintliga rättsliga ramar och fokuserar enbart på områden där ytterligare åtgärder på EU-nivå förefaller vara nödvändiga för att säkerställa en väl fungerande inre mediemarknad, bland annat genom att skapa rättvisa konkurrensvillkor och förutsättningar för medieaktörer i hela EU att bedriva en oberoende verksamhet. Det är endast inriktat på problem som medlemsstaterna inte själva kan lösa på ett tillfredsställande sätt och föreskriver en väl avpassad harmonisering som inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet om en gemensam ram för en väl fungerande inre mediemarknad och som samtidigt garanterar kvaliteten på sådana tjänster. Det faktum att flera av de föreslagna reglerna är principbaserade bidrar också till att säkerställa förslagets proportionalitet.

De kostnader för regelefterlevnad och för kontroll av regelefterlevnad som förslaget ger upphov till är begränsade och kommer sannolikt att uppvägas av den betydande nyttan för medieaktörer och medborgare. Genom att öka insynen och göra regelmiljön mindre fragmenterad leder förslaget till ett mer förutsebart rättsläge och mer rättvis konkurrens, samtidigt som det minskar snedvridningar av marknaden. Detta kommer att stärka investerarnas förtroende och göra det lättare att genomföra gränsöverskridande transaktioner på mediemarknaden, vilket i sin tur kommer att bidra till ett positivt klimat för investeringar och för det fria tillhandahållandet av medietjänster i hela EU. Medborgare och företag kommer dessutom att gynnas av ett mer diversifierat och pluralistiskt medieutbud, ökad transparens och bättre tillgång till information.

- **Val av instrument**

Förslaget har formen av en förordning som utfärdas av Europaparlamentet och rådet. Med tanke på de frågor som ska hanteras och det ekonomiska, sociala och politiska sammanhanget är en förordning lämpligare än ett direktiv för att säkerställa ett samstämmigt skydd i hela EU och minska de regelskillnader som försvårar ett oberoende tillhandahållande av medietjänster på den inre marknaden. En förordning gör det möjligt att tillämpa de nya EU-reglerna direkt och därmed rätta till problemen snabbare. Därmed undviks en utdragen införlivandeprocess, potentiella skillnader eller snedvridningar under införlivandeprocessen genom att bestämmelserna blir direkt tillämpliga, och det uppstår inte situationer där medlemsstaterna använder införlivandeprocessen som förevändning för att införa eller ha kvar lagstiftning som i sak motverkar oberoende leverantörer av medietjänster eller på annat sätt är diskriminerande. En förordning är även att föredra med tanke på initiativets instiftande komponent (inrättandet av nämnden). Ett annat argument för valet av en förordning är den ökande digitaliseringen och det gränsöverskridande tillhandahållandet av medietjänster som kräver en snabb och samstämmig strategi på hela den inre marknaden. Genom att fastställa direkt tillämpliga bestämmelser kommer den föreslagna förordningen även att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt samarbete mellan medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheter och tillsynsorgan.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Förslaget baseras på ett omfattande samråd med berörda parter som har genomförts i enlighet med de allmänna principerna och normerna för kommissionens samråd med berörda parter.

En uppmaning att inkomma med synpunkter på initiativet offentliggjordes den 21 december 2021 och synpunkter kunde lämnas till och med den 25 mars 2022. Synpunkter lämnades av totalt 1 473 deltagare[41]. Ett offentligt samråd pågick mellan den 10 januari och den 25 mars 2022 under vilket 917 synpunkter[42] lämnades. Information om båda publicerades både på kommissionens webbplats och via sociala medier och särskilda nätverk. Medan målet med uppmaningen att inkomma med synpunkter var att få in allmän feedback på kommissionens tillkännagivande av detta initiativ var syftet med det offentliga samrådet att samla in synpunkter genom ett strukturerat frågeformulär med specifika frågor om initiativet.

Kommissionen anordnade dessutom möten med viktiga intressenter och experter för att samla in ytterligare information och data om de specifika problem som initiativet syftar till att rätta till, om policyn för att hantera dem och dess effekter, samt teknisk information om befintlig praxis inom branschen. Kommissionen genomförde även riktade workshoppar och analyserade ett stort antal ståndpunkter och analyser som mottagits under utarbetandet av initiativet. Den konsekvensbedömning som gjordes av initiativet baserades på två externa studier som omfattade ett antal individuella samråd med viktiga berörda parter[43].

Kommissionen diskuterade vidare initiativet med medlemmarna i kontaktkommittén för direktivet om audiovisuella medietjänster och Erga. Dessa expertgrupper utgjorde en direkt kanal för samråd med de mest relevanta myndigheterna på medlemsstatsnivå. För att få in synpunkter från forskare och experter med särskild sakkunskap på relevanta områden (t.ex. offentlig och konstitutionell rätt samt mediefrihet och den inre marknaden) anordnades den 18 februari 2022 en särskild workshop med företrädare för den akademiska världen, Erga och kommissionen.

Idén om ett lagstiftningsförslag, som skulle reglera åtminstone vissa viktiga områden, fick stöd från medborgare och de flesta andra berörda parter, däribland mediefrihetsaktörer, konsumentorganisationer, medietillsynsmyndigheter och Erga, offentliga och privata programföretag, innehållsdistributörer och annonsörer. Det finns ett brett stöd bland dessa intressenter för en principbaserad strategi framför alternativet att inte göra något alls eller att fastställa detaljerade standarder.

Icke-statliga organisationer och public service-företag var särskilt positiva till ett införande på EU-nivå av skyddsmekanismer för det redaktionella oberoendet – inbegripet public service-mediers redaktionella oberoende – och erinrade i detta sammanhang om Amsterdamprotokollets betydelse. Offentliga programföretag stöder särskilt skyddsmekanismer som garanterar redaktionell integritet online och vägledning om hur audiovisuella medietjänster av allmänintresse ska framhävas på lämpligt sätt.

Privata programföretag var särskilt positiva till gemensamma principer för åtgärder som rör mediernas mångfald samt transparent, objektiv och verifierbar publikmätning. På den sistnämnda punkten intog de samma ståndpunkt som utgivare och annonsörer. Utgivare, som av tradition inte omfattas av regleringar, uttryckte en allmän preferens för självreglering eller en rekommendation. De var emellertid positiva till åtgärder på EU-nivå om skydd för journalisters källor och om statlig annonsering. Medborgarna instämde i mycket hög grad i att

41 Europeiska kommissionen (2022). Resultat av uppmaningen att inkomma med synpunkter. Totalt 1 470 bidrag lämnades via portalen *Kom med synpunkter*, medan ytterligare tre bidrag lämnades utanför webbplatsen men inom samrådets tidsfrist och därför inkluderades bland bidragen.

42 Europeiska kommissionen (2022). Resultat av det offentliga samrådet.

43 PwC, Intellera och Open evidence, *Support for the preparation of an impact assessment to accompany an EU initiative on the European Media Freedom Act*, VIGIE 2021-644 (inte översatt till svenska), European University Institute, Katholieke Universiteit Leuven, Universiteit van Amsterdam och Vrije Universiteit Brussel, *Study on media plurality and diversity online*, VIGIE 2020-825 (inte översatt till svenska).

tilldelningen av statlig annonsering måste vara transparent och rättvis. Programföretag och utgivare efterlyste en effektiv reglering av onlineplattformar.

När det gäller frågor om styrning finns det ett brett stöd för en tillsyn som baseras på Erga, men åsikterna om vilken status denna grupp ska ha framöver går isär. Tillsynsmyndigheter och mediefrihetsaktörer är positiva till att stärka Erga, medan företag och branschorganisationer vill att gruppen ska behålla sin nuvarande form. Offentliga myndigheter är särskilt positiva till tillsynssamarbete på EU-nivå för att främja gemensamma normer om mediepluralism och till att Erga får en starkare roll och ökade resurser för ytterligare EU-samordning.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har utgått från en bred expertis vid utarbetandet av detta förslag.

Förutom det offentliga samrådet och andra samråd med berörda parter som beskrivs ovan beställde kommissionen två externa studier för att säkerställa en hög grad av samstämmighet och jämförbarhet i analysen av olika tänkbara strategier.

Europarådets europeiska audiovisuella observationsorgan har även upprättat en särskild rapport om public service-mediernas styrning och oberoende[44]. Den åtföljs av en omfattande översikt över de viktigaste bestämmelserna i Europa som värnar public service-mediers styrning.

Kommissionens rapporter om rättsstatsprincipen, årsrapporterna från övervakningsverktyget för mediepluralism samt vissa Eurobarometerundersökningar gav underlag och analyser i många relevanta frågor. Dessa källor användes för att identifiera problem, deras omfattning på den inre mediemarknaden och deras grundorsaker. Kommissionen har även utgått från de rekommendationer på området som utfärdats av Europarådet och som alla medlemsstater har ställt sig bakom[45].

Som ytterligare stöd för en evidensbaserad analys granskade kommissionen slutligen relevant rättspraxis och gjorde en omfattande genomgång av akademisk litteratur och ett stort antal policystudier och rapporter från bland annat icke-statliga organisationer som är verksamma i frågor som rör mediernas frihet och mångfald.

- **Konsekvensbedömning**

I enlighet med sin politik för bättre lagstiftning har kommissionen gjort en konsekvensbedömning av detta förslag som har granskats av kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll. Konsekvensbedömningen överlämnades för första gången till nämnden för lagstiftningskontroll den 13 maj och diskuterades med nämnden under en utfrågning den 8 juni. Sedan nämnden avgett ett negativt yttrande den 10 juni reviderades rapporten väsentligt och överlämnades på nytt till nämnden för lagstiftningskontroll den 11 juli. Nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett positivt yttrande med förbehåll den 27 juli. Konsekvensbedömningen reviderades ytterligare för att ta hänsyn till nämndens förslag till förbättringar. Yttrandena från nämnden för lagstiftningskontroll och kommentarer samt en redogörelse för hur de har beaktats presenteras i bilaga 1 till konsekvensbedömningen.

---

44 F.J. Cabrera Blázquez, M. Cappello, J. Talavera Milla, S. Valais, *Governance and independence of public service media*, IRIS Plus, Europeiska audiovisuella observationsorganet, Strasbourg, 2022; och Erga, *Internal Media Plurality in Audiovisual Media Services in the EU: Rules & Practices*, 2018.

45 Se rekommendation CM/Rec(2012)1 från ministerkommittén till medlemsstaterna om styrning av public service-medier (antagen av ministerkommittén den 15 februari 2012 vid det 1134:e mötet med ministrarnas ställföreträdare) och ministerkommitténs rekommendation CM/Rec(2018)1[1] till medlemsstaterna om mediernas mångfald och insyn i medieägandet.

Kommissionen granskade olika alternativ för att uppnå förslagets övergripande mål, vilket är att förbättra den inre mediemarknadens funktion.

Följande tre alternativ, som innebär en varierande grad av reglering, övervägdes:

- **Alternativ 1: Rekommendation om mediernas mångfald och oberoende**, som uppmuntrar medlemsstaterna och, på vissa områden, medieföretag att vidta ett antal åtgärder för att främja mediepluralism, redaktionellt oberoende samt transparens och rättvisa på mediemarknaden.
- **Alternativ 2: Lagstiftningsförslag och rekommendation om mediernas oberoende**, där den förstnämnda innehåller gemensamma regler för den inre mediemarknaden och den sistnämnda uppmuntrar medieföretag och medlemsstater att främja mediernas oberoende och transparens.
- **Alternativ 3: Ett mer kraftfullt lagstiftningsförslag**, som utöver den lagstiftning som ingår i alternativ 2 även omfattar ytterligare skyldigheter för medieföretag och tillsynsmyndigheter för att främja tillgången till kvalitetsmedietjänster och en transparent och rättvis fördelning av ekonomiska resurser på mediemarknaden.

Två delalternativ övervägdes gällande styrningskomponenten i lagstiftningsinstrumentet under alternativ 2 och 3:

- Delalternativ A: ett styrningssystem baserat på en nämnd för vilken kommissionen tillhandahåller ett sekretariat.
- Delalternativ B: ett styrningssystem baserat på en nämnd som bistås av en oberoende EU-byrå.

Varje alternativ utvärderades i enlighet med kommissionens vedertagna metod med avseende på dess ekonomiska och sociala effekter samt inverkan på de grundläggande rättigheterna. Det alternativ som rekommenderas är alternativ 2, delalternativ A. Detta alternativ kommer att uppfylla det övergripande syftet med åtgärden på ett effektivt, enhetligt, proportionellt och i hög grad ändamålsenligt sätt.

Det föreslagna lagstiftningsinstrumentet kommer i synnerhet att slå fast vissa grundläggande principer och regler för mediemarknaden och ge nämnden, i egenskap av samlande organ för oberoende medietillsynsmyndigheter, viktiga uppgifter som innefattar tillhandahållande av expertrådgivning om reglerande, tekniska och praktiska aspekter när det gäller reglering av medier, avgivande av yttranden om marknadskoncentrationer som sannolikt skulle påverka den inre marknadens funktion och samordning av åtgärder i förhållande till leverantörer av medietjänster (till exempel från tredjeländer) som inte följer EU:s normer på medieområdet. De principer och regler som fastställs i lagstiftningsinstrumentet kommer att kunna åberopas inför nationella domstolar och kommissionen kommer att kunna inleda överträdelseförfaranden, bland annat vad gäller problem av systemomfattande karaktär. I den icke-bindande delen av åtgärdspaketet – rekommendationen – föreslås frivilliga åtgärder i två specifika frågor: skyddsmekanismer för mediernas oberoende och insyn i medieägandet. Detta mångsidiga och flexibla tillvägagångssätt kommer att leda till de önskvärda effekterna och samtidigt optimera kostnaderna för medieaktörer och offentliga myndigheter, även med hänsyn till att ett sekretariat som tillhandahålls av kommissionen skulle medföra lägre kostnader än en EU-byrå.

De olika alternativens konsekvenser för olika kategorier av berörda parter beskrivs närmare i bilaga 3 till konsekvensbedömningen.

- **Grundläggande rättigheter**

Den föreslagna förordningen kommer, genom att öka tillsynskonvergensen på den inre mediemarknaden, skydda redaktionellt oberoende i anslutning till näringsfriheten för leverantörer av medietjänster, göra fördelningen av ekonomiska resurser mer transparent och rättvis samt göra det lättare att tillhandahålla oberoende kvalitetsmedietjänster över gränserna och därmed främja mediernas frihet och mångfald. Nämndens nyckelroll i det nya regelverket, som är helt oberoende av regeringar och andra offentliga eller privata aktörer, kommer att bidra till ett effektivt och opartiskt upprätthållande i hela EU av den yttrandefrihet som skyddas genom artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), vilken motsvaras av artikel 10 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Den föreslagna förordningen kommer även att ha en positiv inverkan på näringsfriheten (artikel 16 i stadgan) genom att undanröja hinder för friheten att tillhandahålla tjänster och begränsa risken för diskriminerande behandling av vissa medieaktörer.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den föreslagna förordningens budgeteffekter kommer att täckas av anslagen i den fleråriga budgetramen 2021–2027 för programmet Kreativa Europa, vilket beskrivs närmare i den finansieringsöversikt som åtföljer förslaget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att inrätta en heltäckande struktur för att fortlöpande följa upp resultatet och effekterna av detta lagstiftningsinstrument. Den omfattar i synnerhet en ny oberoende övervakningsmekanism som ska identifiera och bedöma risker för den inre mediemarknadens funktion. En utvärdering av rättsakten och en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén planeras äga rum inom fyra år från dess ikraftträdande och därefter vart fjärde år.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I kapitel I fastställs förordningens syfte och tillämpningsområde samt definitioner av centrala begrepp. Det fastställs i synnerhet att kapitel II och kapitel III avsnitt 5 i förordningen innehåller bestämmelser om minimiharmonisering.

Kapitel II fastställer rättigheter för mottagare respektive leverantörer av medietjänster på den inre marknaden. Där fastställs även skyddsmekanismer för public service-mediers oberoende och skyldigheter för leverantörer av medietjänster på den inre marknaden.

I kapitel III fastställs en ram för tillsynssamarbete och för en väl fungerande inre mediemarknad.

I avsnitt 1 föreskrivs att medlemsstaternas oberoende nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan som ansvarar för genomförandet av direktivet om audiovisuella medietjänster även är ansvariga för tillämpningen av detta kapitel, och genom avsnittet får de lämpliga utredningsbefogenheter för att kunna fullgöra sina uppgifter.

Genom avsnitt 2 inrättas den europeiska medienämnden, som ska vara samlande organ för oberoende medietillsynsmyndigheter och ersätta och efterträda den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga). Det fastställs krav för

nämndens oberoende och närmare bestämmelser om dess struktur. Ett sekretariat som tillhandahålls av kommissionen ska ge nämnden det administrativa och organisatoriska stöd som behövs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter. I kapitlet anges vilka uppgifter nämnden ska ha enligt förordningen.

I avsnitt 3 fastställs regler och förfaranden för tillsynssamarbete och tillsynskonvergens på den inre mediemarknaden, bl.a. en mekanism för strukturerat samarbete, möjlighet att begära verkställighetsåtgärder, vägledning i frågor som rör reglering av medier och samordning av åtgärder vad gäller medietjänster från tredjeland. Syftet med bestämmelserna är att säkerställa ett närmare samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och tillsynsorgan inom olika områden som rör reglering av medier.

I avsnitt 4 behandlas särskilda frågor rörande tillhandahållande av medietjänster i en digital miljö. När det gäller tillhandahållandet av medietjänster på mycket stora onlineplattformar kompletteras den befintliga övergripande lagstiftningen genom att det införs ytterligare skyddsmekanismer för den redaktionella integriteten hos innehåll som tillhandahålls online av leverantörer av medietjänster som följer vissa reglerings- eller självregleringsnormer, och genom att det inrättas en strukturerad dialog mellan mycket stora onlineplattformar och deras relevanta motparter i medieekosystemet. I avsnittet föreskrivs även en rätt att anpassa utbudet av audiovisuella medier i enheter och användargränssnitt som kontrollerar tillgången till audiovisuella medietjänster och en därav följande skyldighet för tillverkare och utvecklare att göra detta tekniskt möjligt.

I avsnitt 5 fastställs en rättslig ram för nationella åtgärder som påverkar den verksamhet som bedrivs av leverantörer av medietjänster samt krav för nationella regler och förfaranden som gäller bedömning av hur koncentrationer på mediemarknaden kan påverka mediernas mångfald och redaktionella oberoende. Nämnden får i uppdrag att ta ställning till fall där den inre marknadens funktion kan påverkas.

I avsnitt 6 fastställs krav på publikmätningssystem och publikmätningsmetoder som används av relevanta marknadsaktörer. Utöver reglerna uppmuntras även uppförandekoder och utbyte av bästa praxis. I avsnitt 6 fastställs även gemensamma krav när det gäller utbetalning av statliga annonsmedel mellan leverantörer av medietjänster som inte påverkar reglerna för offentlig upphandling och reglerna om statligt stöd.

Kapitel IV innehåller slutbestämmelser om framför allt övervakning, utvärdering och rapportering. Förordningen omfattar en mekanism som gör det möjligt för kommissionen att i samråd med nämnden regelbundet övervaka risker för den inre mediemarknadens funktion. Genom kapitlet upphävs även den relevanta artikeln i direktivet om audiovisuella medietjänster och det fastställs vid vilken tidpunkt förordningen ska träda i kraft och börja tillämpas.

2022/0277 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden (europeisk mediefrihetsakt) och om ändring av direktiv 2010/13/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Oberoende medietjänster spelar en unik roll på den inre marknaden. De representerar en ekonomiskt betydelsefull sektor där det sker snabba förändringar, samtidigt som de ger såväl medborgare som företag tillgång till mångfald i fråga om åsikter och tillförlitliga informationskällor, och tjänar därmed ett allmänintresse som ”allmänhetens vakthund”. Samtidigt som det blir allt vanligare att medietjänster är åtkomliga online och över gränserna omfattas de av olika regler och olika skyddsnivåer i olika medlemsstater.

(2) Med tanke på mediernas unika roll är skyddet av deras frihet och mångfald en förutsättning för en väl fungerande inre mediemarknad. Denna marknad har förändrats avsevärt och blivit alltmer digital och global sedan det nya århundradet inleddes. Den skapar stora ekonomiska möjligheter men brottas också med en rad utmaningar. Unionen bör hjälpa mediesektorn att ta tillvara möjligheterna på den inre marknaden, utan att göra avkall på de värden, till exempel skyddet av de grundläggande rättigheterna, som är gemensamma för unionen och dess medlemsstater.

(3) I det digitala medielandskapet får medborgare och företag tillgång till, och konsumerar, medieinnehåll som är omedelbart tillgängligt på deras personliga enheter och det sker allt oftare i en gränsöverskridande miljö. Globala onlineplattformar fungerar som inkörsportar till medieinnehåll och har affärsmodeller som tenderar att ge tillgång till medietjänster utan mellanhänder och att förstärka polariserande innehåll och desinformation. Dessa plattformar är också viktiga leverantörer av onlineannonsering, vilket har lett till att ekonomiska resurser har dirigerats om från mediesektorn på ett sätt som har påverkat dess ekonomiska bärkraft och därmed också

mångfalden i det innehåll som erbjuds. Eftersom medietjänster är kunskaps- och kapitalintensiva måste sådan verksamhet nå en viss omfattning för att kunna konkurrera och växa på den inre marknaden. Möjligheten att erbjuda tjänster över gränserna och få investeringar från, eller i, andra medlemsstater är därför mycket betydelsefull.

(4) Den inre mediemarknaden är emellertid inte tillräckligt integrerad. Den fria rörligheten på den inre marknaden försvåras av ett antal begränsningar på nationell nivå. Det som gör det svårt för medieaktörer att verka och expandera över gränserna och som leder till ojämlika konkurrensvillkor i hela unionen är framför allt skillnaderna mellan ländernas regler och synsätt när det gäller mediernas mångfald och redaktionella oberoende, det bristfälliga samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, samt den otransparenta och orättvisa fördelningen av offentliga och privata ekonomiska resurser. Den inre mediemarknadens integritet kan även hotas av leverantörer, däribland statligt kontrollerade leverantörer av medietjänster som finansieras av vissa tredjeländer, som systematiskt ägnar sig åt desinformation, inbegripet informationsmanipulering och informationspåverkan, och som missbrukar friheterna på den inre marknaden.

(5) För att hantera utmaningarna för mediernas mångfald och frihet på nätet har dessutom vissa medlemsstater vidtagit regleringsåtgärder, medan andra medlemsstater sannolikt kommer att göra det, och detta riskerar att öka skillnaderna mellan ländernas synsätt och leda till ytterligare begränsningar av den fria rörligheten på den inre marknaden.

(6) Mottagare av medietjänster i unionen (fysiska personer som är medborgare i medlemsstater eller som åtnjuter rättigheter enligt unionsrätten, samt juridiska personer som är etablerade i unionen) bör ha möjlighet att faktiskt utöva sin rätt att ta emot fria och pluralistiska medietjänster på den inre marknaden. För att främja det gränsöverskridande flödet av medietjänster bör en miniminivå av skydd för tjänstemottagare säkerställas på den inre marknaden. Detta skulle vara i enlighet med rätten att ta emot och sprida information enligt artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Det är därför nödvändigt att harmonisera vissa aspekter av de nationella reglerna om medietjänster. I slutrapporten från konferensen om Europas framtid uppmanade medborgarna EU att främja mediernas oberoende och mångfald ytterligare, i synnerhet genom att införa lagstiftning för att hantera hot mot mediernas oberoende genom att införa miniminormer som ska gälla inom hela EU[46].

(7) I denna förordning bör definitionen av en medietjänst begränsas till tjänster enligt definitionen i fördraget och alltså omfatta alla former av ekonomisk verksamhet. Definitionen bör inte omfatta användargenererat innehåll som laddas upp på en onlineplattform, såvida det inte sker inom ramen för en yrkesmässig verksamhet som normalt tillhandahålls mot (ekonomisk eller annan) ersättning. Den bör heller inte omfatta helt privat korrespondens, såsom e-post, eller tjänster som inte har tillhandahållandet av audiovisuella program eller ljudprogram eller presspublikationer som sitt huvudsakliga syfte, det vill säga för vilka innehållet endast är av underordnad betydelse i förhållande till tjänsten och inte dess huvudsakliga syfte, till exempel annonser eller information om en produkt eller en tjänst som tillhandahålls på webbplatser som inte erbjuder medietjänster. Definitionen av en medietjänst bör särskilt omfatta tv- eller radiosändningar, audiovisuella medietjänster på begäran,

[46] Konferensen om Europas framtid – rapport om slutresultatet, maj 2022, särskilt förslag 27.1 och 37.4.

ljudpoddar eller presspublikationer. Bolags kommunikation och distribution av informations- eller marknadsföringsmaterial för offentliga eller privata aktörer bör inte omfattas av definitionen.

(8) På den digitaliserade mediemarknaden kan leverantörer av videodelningsplattformar eller mycket stora onlineplattformar omfattas av definitionen av leverantörer av medietjänster. Sådana leverantörer har i regel en viktig roll när det gäller att organisera innehåll med hjälp av bland annat automatiserade metoder eller algoritmer, men utövar inte något redaktionellt ansvar för det innehåll som de ger tillgång till. I den alltmer konvergerande mediemiljön har emellertid vissa leverantörer av videodelningsplattformar eller mycket stora onlineplattformar börjat utöva redaktionell kontroll över en eller flera delar av sina tjänster. Sådana aktörer skulle därför kunna klassificeras både som leverantörer av videodelningsplattformar eller mycket stora onlineplattformar och som leverantörer av medietjänster.

(9) Definitionen av publikmätning bör omfatta mätsystem som utvecklats i enlighet med branschstandarder inom självregleringsorganisationer, till exempel gemensamma branschkommittéer, och mätsystem som utvecklats utanför sådana självregleringssystem. De sistnämnda används i regel av vissa onlineaktörer som gör mätningar avseende den egna verksamheten eller erbjuder proprietära publikmätningssystem på marknaden som inte nödvändigtvis uppfyller gemensamt överenskomna branschstandarder. Med tanke på den betydande inverkan som sådana publikmätningssystem har på annons- och mediemarknader bör de omfattas av denna förordning.

(10) En vid tolkning bör göras av statlig annonsering såsom omfattande aktiviteter för att föra ut ett reklam- eller egenreklambudskap som genomförs av, för eller på uppdrag av en rad olika offentliga myndigheter eller aktörer, inbegripet styrelseorgan, tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, statsägda företag eller andra statligt kontrollerade enheter inom olika sektorer, på nationell eller regional nivå, eller lokala styrelseorgan i territoriella enheter med mer än 1 miljon invånare. Definitionen av statlig annonsering bör emellertid inte omfatta offentliga myndigheters nödvändiga meddelanden i krissituationer i samband med till exempel naturkatastrofer eller folkhälsokriser, olyckor eller andra plötsliga incidenter som kan skada enskilda personer.

(11) För att fördelarna med den inre mediemarknaden ska komma samhället till del är det viktigt att inte bara garantera de grundläggande friheterna enligt fördraget, utan även den förutsebarhet i rättsläget som mottagarna av medietjänster behöver för att kunna ta del av dessa fördelar. Sådana mottagare bör ha tillgång till kvalitetsmedietjänster som producerats av journalister och redaktörer på ett oberoende sätt och i enlighet med journalistiska standarder och som därmed förmedlar tillförlitlig information, inbegripet nyhets- och aktualitetsinnehåll. En sådan rättighet medför ingen motsvarande skyldighet för leverantörer av medietjänster att uppfylla standarder som inte uttryckligen fastställts i lag. Sådana kvalitetsmedietjänster fungerar dessutom som ett motgift mot desinformation, inbegripet utländsk informationsmanipulering och informationspåverkan.

(12) Denna förordning påverkar inte den yttrandefrihet som enskilda personer är garanterade enligt stadgan. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har påpekat att statsmakten, inom en så känslig sektor som audiovisuella medier, utöver

sin negativa skyldighet att inte påverka, har en positiv skyldighet att fastställa en lämplig rättslig och administrativ ram för att garantera faktisk mångfald[47].

(13) Ett fritt flöde av tillförlitlig information är av grundläggande betydelse för en väl fungerande inre mediemarknad. Tillhandahållandet av medietjänster bör därför inte omfattas av några begränsningar som strider mot denna förordning eller andra unionsrättsliga regler, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU[48], enligt vilken åtgärder kan vidtas om de är nödvändiga för att skydda användare mot olagligt och skadligt innehåll. Begränsningar kan även vara en följd av åtgärder som nationella offentliga myndigheter vidtar i enlighet med unionsrätten.

(14) Skyddet av det redaktionella oberoendet är en förutsättning för att leverantörer av medietjänster ska kunna bedriva verksamhet och för deras yrkesmässiga integritet. Redaktionellt oberoende är särskilt viktigt för leverantörer av medietjänster som tillhandahåller nyhets- och aktualitetsinnehåll som utgör en kollektiv nyttighet för samhället. Leverantörer av medietjänster bör kunna utöva sin ekonomiska verksamhet fritt på den inre marknaden och konkurrera på lika villkor i en alltmer digital miljö där information strömmar över gränserna.

(15) Medlemsstaterna har olika synsätt när det gäller skyddet av redaktionellt oberoende, som i växande utsträckning hotas i unionen. I synnerhet förekommer i flera medlemsstater allt oftare försök att påverka de redaktionella beslut som fattas av leverantörer av medietjänster. Sådana påverkansförsök kan göras direkt eller indirekt av statsmakten eller andra aktörer, såsom offentliga myndigheter, förtroendevalda, offentliga tjänstemän och politiker för att bland annat uppnå politiska fördelar. Aktieägare och andra privata aktörer som har ägarandelar i leverantörer av medietjänster kan i syfte att uppnå ekonomiska eller andra fördelar agera på ett sätt som rubbar den nödvändiga balansen mellan å ena sidan dessa aktörers näringsfrihet och yttrandefrihet, och å andra sidan den redaktionella yttrandefriheten och användarnas rätt till information. Den senaste tidens trender inom mediedistribution och mediekonsumtion, i synnerhet i den digitala miljön, har dessutom fått medlemsstaterna att överväga lagstiftning i syfte att reglera tillhandahållandet av medieinnehåll. Leverantörer av medietjänster använder dessutom olika tillvägagångssätt för att garantera redaktionellt oberoende. Följden av sådana påverkansförsök och av fragmentiseringen när det gäller regelverk och tillvägagångssätt är att villkoren för leverantörer av medietjänster att bedriva verksamhet, och i sista hand kvaliteten på de medietjänster som tillhandahålls medborgare och företag, påverkas negativt på den inre marknaden. Det är därför nödvändigt att införa effektiva skyddsmekanismer för utövandet av redaktionell frihet i hela unionen, så att leverantörer av medietjänster på ett oberoende sätt kan producera och distribuera sitt innehåll över gränserna och tjänstemottagare ta emot detta innehåll.

(16) Journalister och redaktörer är de viktigaste aktörerna i produktionen och tillhandahållandet av tillförlitligt medieinnehåll, inte minst genom sin rapportering om nyheter och aktuella frågor. Det är därför nödvändigt att skydda journalisters möjligheter att samla in, faktagranska och analysera information, däribland information som lämnas konfidentiellt. Leverantörer av medietjänster och journalister

---

47 Centro Europa 7 S.R.L. och Di Stefano mot Italien [stora kammaren], nr 38433/09, 134 §, Europadomstolen för mänskliga rättigheter, 2012.

48 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

(även de med atypiska anställningsformer, till exempel frilansare) bör kunna förlita sig på att journalisters källor och kommunikation omfattas av ett starkt skydd mot bland annat övervakningsteknik, eftersom bristen på sådant skydd kan avskräcka källor från att hjälpa medierna att informera allmänheten i frågor av allmänintresse. Detta kan undergräva journalisternas frihet att utöva sin verksamhet och fullgöra sin viktiga roll som ”allmänhetens vakthund” och därmed inverka negativt på tillgången till kvalitetsmedietjänster. Skyddet av journalisters källor bidrar till att skydda den grundläggande rättighet som fastställs i artikel 11 i stadgan.

(17) Skyddet av journalisters källor regleras för närvarande på olika sätt i medlemsstaterna. I vissa medlemsstater finns ett absolut skydd mot att tvinga journalister att lämna ut information som identifierar deras källor i straffrättsliga och administrativa förfaranden. I andra medlemsstater finns ett skydd med förbehåll gällande vissa straffrättsliga förfaranden, medan det i ytterligare andra finns ett skydd i form av en allmän princip. Detta leder till fragmentering på den inre mediemarknaden. Följden blir att journalister, som i allt högre grad arbetar och tillhandahåller sina tjänster över gränserna, och i förlängningen även leverantörer av medietjänster, kan räkna med att ställas inför hinder, ett oförutsebart rättsläge och ojämlika konkurrensvillkor. Skyddet av journalisters källor och kommunikation måste därför harmoniseras och stärkas ytterligare på unionsnivå.

(18) Medlemsstaternas public service-medier har en särskild roll på den inre mediemarknaden eftersom en del av deras uppdrag är att säkerställa att medborgare och företag får tillgång till information av hög kvalitet och en opartisk mediebevakning. Public service-medier kan på grund av sin institutionella närhet till statsmakten och sin offentliga finansiering emellertid vara särskilt utsatta för påverkansförsök. Denna risk kan öka till följd av att skyddsmekanismerna för public service-mediers oberoende styrning och balanserade bevakning varierar inom unionen. Denna situation kan leda till en partisk eller ofullständig mediebevakning, snedvrida konkurrensen på den inre mediemarknaden och ha en negativ inverkan på tillgången till oberoende och opartiska medietjänster. Det är därför nödvändigt att med utgångspunkt i de internationella normer som Europarådet har tagit fram på detta område införa rättsliga garantier för public service-mediernas oberoende i hela unionen. Det är även nödvändigt att, utan att det påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd, garantera att public service-medier har en tillräcklig och stabil finansiering för att kunna fullgöra sitt uppdrag och för att ha förutsägbarhet i sin planering. För att undvika att årliga budgetförhandlingar riskerar att ge upphov till otillbörligt inflytande bör finansieringen helst beslutas och anslås på flerårig basis på ett sätt som överensstämmer med public service-mediers uppdrag i allmänhetens tjänst. De krav som fastställs i denna förordning har ingen inverkan på medlemsstaternas behörighet att tillhandahålla finansiering för public service-medier enligt protokoll 29 om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(19) Det är mycket viktigt att mottagare av medietjänster med säkerhet vet vem som äger och ligger bakom nyhetsmedier, så att de kan upptäcka och inse när det föreligger potentiella intressekonflikter, eftersom det är en förutsättning för att de ska kunna bilda sig en väl underbyggd uppfattning och vara aktivt delaktiva i demokratin. Transparens på detta område är även ett effektivt verktyg för att begränsa risken för försök att påverka det redaktionella oberoendet. Gemensamma informationskrav måste därför införas för alla relevanta leverantörer av medietjänster i unionen med bland

annat proportionella krav på offentliggörande av ägarinformation. I detta sammanhang bör de åtgärder som medlemsstaterna vidtar i enlighet med artikel 30.9 i direktiv (EU) 2015/849[49] inte påverkas. Berörda leverantörer bör offentliggöra den nödvändiga informationen på sina webbplatser eller på något annat lätt och direkt åtkomligt medium.

(20) Mediernas integritet kräver även en proaktiv hållning för att främja nyhetsmedieföretags redaktionella oberoende, särskilt genom interna skyddsmekanismer. Leverantörer av medietjänster bör vidta proportionella åtgärder för att så snart deras ägare och redaktörer har enats om en allmän redaktionell hållning säkerställa att redaktörer i sin yrkesroll är fria att fatta enskilda beslut. Målet att skydda redaktörer mot otillbörliga försök att påverka de beslut de i sin dagliga yrkesroll fattar om ett specifikt innehåll bidrar till att säkerställa jämlika konkurrensvillkor på den inre mediemarknaden och till kvaliteten på sådana tjänster. Detta mål är även förenligt med den grundläggande rätten att ta emot och sprida information enligt artikel 11 i stadgan. Mot bakgrund av dessa överväganden bör leverantörer av medietjänster även säkerställa att mottagarna av deras tjänster har insyn i faktiska eller potentiella intressekonflikter.

(21) För att minska regelbördan bör mikroföretag i den mening som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU[50] undantas från kraven på information och interna skyddsmekanismer som syftar till att garantera oberoendet i enskilda redaktionella beslut. Leverantörer av medietjänster bör dessutom ha rätt att anpassa interna skyddsmekanismer till sina behov, i synnerhet om de är små eller medelstora företag i den mening som avses i den artikeln. Den rekommendation som åtföljer denna förordning[51] innehåller en förteckning över frivilliga interna skyddsmekanismer som medieföretag kan anta i detta avseende. Denna förordning bör inte tolkas så, att ägare av privata leverantörer av medietjänster fråntas sin rätt att fastställa strategiska eller allmänna mål eller att främja företagens tillväxt och ekonomiska bärkraft. I detta sammanhang erkänns i denna förordning att målet att främja redaktionellt oberoende måste vara förenligt med privata medieägares legitima rättigheter och intressen.

(22) Oberoende nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan är avgörande för en korrekt tillämpning av medielagstiftningen i hela unionen. De nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan som avses i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU är de som är bäst lämpade att säkerställa en korrekt tillämpning av de krav på tillsynssamarbete och en väl fungerande mediemarknad som avses i kapitel III i denna förordning. För att säkerställa att denna förordning och unionens övriga medielagstiftning tillämpas på ett samstämmigt sätt är det nödvändigt att inrätta ett oberoende rådgivande organ på unionsnivå som sammanför dessa myndigheter eller organ och samordnar deras åtgärder. Den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga), som inrättades genom direktiv 2010/13/EU, har haft en viktig roll för att främja ett samstämmigt

---

49 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

50 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, EUT L 182, 29.6.2013, s. 19.

51 EUT […], […], s. […].

genomförande av det direktivet. Den europeiska medienämnden (*nämnden*) bör därför utgöra en vidareutveckling av, och ersätta, Erga. En riktad ändring måste följaktligen göras av direktiv 2010/13/EU för att stryka dess artikel 30b, genom vilken Erga inrättas, och för att ersätta hänvisningar till Erga och dess uppgifter. Ändringen av direktiv 2010/13/EU genom denna förordning är i detta fall motiverad eftersom den är begränsad till en bestämmelse som inte behöver införlivas av medlemsstaterna och som riktar sig till unionens institutioner.

(23) Nämnden bör samla höga företrädare för de nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan som avses i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU och dessa företrädare bör utses av dessa myndigheter eller organ. Om medlemsstaterna har flera relevanta tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, till exempel på regional nivå, bör en gemensam företrädare väljas genom lämpliga förfaranden och rösträtten vara begränsad till en företrädare per medlemsstat. Detta bör inte påverka möjligheten för de andra nationella tillsynsmyndigheterna eller tillsynsorganen att i lämpliga fall delta i nämndens möten. Nämnden bör även ha möjlighet att i samförstånd med kommissionen bjuda in experter och observatörer till sina möten, i synnerhet tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan från kandidatländer, potentiella kandidatländer, EES-länder eller särskilda delegater från andra behöriga nationella myndigheter. På grund av mediesektorns känslighet, och i enlighet med den beslutspraxis som Erga tillämpade i enlighet med sin arbetsordning, bör nämnden anta sina beslut med två tredjedelars majoritet av rösterna.

(24) Utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt fördragen är det viktigt att kommissionen och nämnden har ett nära samarbete. Nämnden bör i synnerhet aktivt stödja kommissionen i dess uppgift att säkerställa en samstämmig tillämpning av denna förordning och av de nationella reglerna om genomförande av direktiv 2010/13/EU. Nämnden bör för detta ändamål framför allt ge kommissionen råd och bistånd i regleringsrelaterade, tekniska eller praktiska frågor av betydelse för tillämpningen av unionsrätten, främja samarbete och ett effektivt utbyte av information, erfarenheter och bästa praxis, samt utarbeta yttranden i samförstånd med kommissionen eller på dess begäran i de fall som förutses i denna förordning. För att nämnden ska kunna fullgöra sina uppgifter bör den ha tillgång till expertis och personal på ett sekretariat som tillhandahålls av kommissionen. Kommissionens sekretariat bör ge nämnden administrativt och organisatoriskt stöd och hjälpa den att fullgöra sina uppgifter.

(25) Tillsynssamarbete mellan oberoende medietillsynsmyndigheter eller medietillsynsorgan är avgörande för att den inre mediemarknaden ska fungera korrekt. Direktiv 2010/13/EU innehåller dock inga bestämmelser om ett strukturerat samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan. Efter översynen av EU:s ram för audiovisuella medietjänster genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808[52], varigenom tillämpningsområdet utvidgades till att även omfatta videodelningsplattformar, har det funnits ett växande behov av nära samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, i synnerhet för att hantera gränsöverskridande ärenden. Ett sådant samarbete är även motiverat med tanke på de

[52] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808 av den 14 november 2018 om ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster), mot bakgrund av ändrade marknadsförhållanden (EUT L 303, 28.11.2018, s. 69).

nya utmaningar i EU:s mediemiljö som denna förordning är avsedd att hantera genom att bland annat ge nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan nya uppgifter.

(26) För att säkerställa en effektiv tillämpning av unionens medielagstiftning, förhindra att oseriösa leverantörer av medietjänster kan kringgå gällande medieregler och undvika att det uppstår nya hinder på den inre mediemarknaden är det viktigt att fastställa en tydlig och rättsligt bindande ram som möjliggör ett effektivt och ändamålsenligt samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan.

(27) Eftersom videodelningsplattformars räckvidd omfattar hela Europa måste nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan ha ett särskilt verktyg för att skydda tittare på videodelningsplattformstjänster mot visst olagligt och skadligt innehåll, däribland kommersiella meddelanden. Det behövs i synnerhet en mekanism som gör det möjligt för relevanta nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan att begära att deras motsvarigheter i andra medlemsstater vidtar nödvändiga och proportionella åtgärder för att säkerställa att leverantörer av videodelningsplattformar uppfyller skyldigheterna enligt denna artikel. Om användningen av en sådan mekanism inte leder till en uppgörelse i godo kan friheten att tillhandahålla informationssamhällets tjänster från en annan medlemsstat endast begränsas om villkoren i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG[53] är uppfyllda och i enlighet med det där fastställda förfarandet.

(28) Det är mycket viktigt att säkerställa en samstämmig tillsynspraxis när det gäller denna förordning och direktiv 2010/13/EU. I detta syfte, och för att bidra till att säkerställa ett konvergent genomförande av EU:s medielagstiftning, får kommissionen vid behov utfärda riktlinjer i frågor som omfattas av både denna förordning och direktiv 2010/13/EU. När kommissionen beslutar att utfärda riktlinjer bör den särskilt beakta regleringsfrågor som påverkar ett betydande antal medlemsstater eller regleringsfrågor där det finns ett gränsöverskridande inslag. Detta gäller särskilt nationella åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 7a i direktiv 2010/13/EU för att på lämpligt sätt framhäva audiovisuella medietjänster av allmänintresse. Den stora mängden information och det faktum att digitala metoder allt oftare används för att få tillgång till medier är det viktigt att säkerställa att innehåll av allmänintresse framhävs för att bidra till jämlika konkurrensvillkor på den inre marknaden och till efterlevnad av den grundläggande rätten till information enligt artikel 11 i unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Med tanke på de effekter nationella åtgärder som vidtas enligt artikel 7a kan få på den inre mediemarknadens funktion är det viktigt att kommissionen utfärdar riktlinjer som skapar förutsebarhet i rättsläget på detta område. Det skulle även vara lämpligt att ge vägledning om nationella åtgärder som vidtas enligt artikel 5.2 i direktiv 2010/13/EU för att säkerställa att åtkomlig, korrekt och uppdaterad information om medieägande är tillgänglig för allmänheten. Kommissionen bör bistås av nämnden när den utarbetar sina riktlinjer. Nämnden bör i synnerhet erbjuda kommissionen sin regleringsrelaterade, tekniska och praktiska expertis inom de områden och frågor som omfattas av respektive riktlinjer.

(29) För att säkerställa jämlika konkurrensvillkor i tillhandahållandet av olika audiovisuella medietjänster mot bakgrund av den tekniska utvecklingen på den inre marknaden är det nödvändigt att hitta gemensamma tekniska föreskrifter för enheter som kontrollerar eller hanterar tillgång till och användning av audiovisuella medietjänster eller

[53] Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (*direktiv om elektronisk handel*), EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

överföring av digitala signaler som förmedlar audiovisuellt innehåll från källa till mottagare. Det är i detta sammanhang viktigt att undvika skillnader i tekniska standarder som skapar hinder och medför ytterligare kostnader för branschen och konsumenterna, och att även uppmuntra lösningar för att säkerställa fullgörandet av befintliga skyldigheter vad gäller audiovisuella medietjänster.

(30) De tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan som avses i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU besitter särskild praktisk expertis som gör att de kan väga intressena hos leverantörer respektive mottagare av medietjänster mot varandra och samtidigt säkerställa respekt för yttrandefriheten. Detta är framför allt viktigt för att skydda den inre marknaden mot verksamhet som bedrivs av leverantörer av medietjänster etablerade utanför unionen som riktar sig till en publik i unionen om denna verksamhet, bland annat med tanke på den kontroll som tredjeländer kan utöva över den, kan vara till förfång för eller utgöra en risk för allmän säkerhet och försvar. Samordningen mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan för att gemensamt hantera eventuella hot mot allmän säkerhet och försvar från sådana medietjänster måste i detta sammanhang stärkas och ges en rättslig ram för att säkerställa att nationella åtgärder som antas i enlighet med unionens medielagstiftning är ändamålsenliga och eventuellt samordnas. För att säkerställa att medietjänster som stängs av i vissa medlemsstater enligt artikel 3.3 och 3.5 i direktiv 2010/13/EU inte fortsätter att tillhandahållas via satellit eller på annat sätt i dessa medlemsstater bör det även finnas en mekanism för skyndsamt ömsesidigt samarbete och bistånd som är i enlighet med unionsrätten för att garantera att de relevanta nationella åtgärderna får ändamålsenlig verkan. Det är dessutom nödvändigt att samordna nationella åtgärder som kan antas för att motverka hot mot allmän säkerhet och försvar från medietjänster etablerade utanför unionen som riktar sig till en publik i unionen, inbegripet en möjlighet för nämnden att i samförstånd med kommissionen i lämpliga fall avge yttranden om sådana åtgärder. Risker för allmän säkerhet och försvar måste i detta avseende bedömas mot bakgrund av alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter på nationell och europeisk nivå. Detta har ingen inverkan på unionens behörighet enligt artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(31) Mycket stora onlineplattformar fungerar för många användare som inkörsportar till medietjänster. Leverantörer av medietjänster som har redaktionellt ansvar för sitt innehåll spelar en viktig roll i spridningen av information och utövandet av informationsfriheten online. De förväntas utöva detta redaktionella ansvar med aktsamhet och tillhandahålla information som är tillförlitlig och som respekterar grundläggande rättigheter i enlighet med de reglerings- eller självregleringskrav som de omfattas av i medlemsstaterna. Med tanke även på användarnas informationsfrihet bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar, om de anser att innehåll som tillhandahålls av sådana leverantörer av medietjänster är oförenligt med deras allmänna villkor, även om det inte bidrar till en sådan systemrisk som avses i artikel 26 i förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala tjänster], ta vederbörlig hänsyn till mediernas frihet och mångfald i enlighet med förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala tjänster] och i ett så tidigt skede som möjligt ge leverantörerna av medietjänster, i deras egenskap av företagsanvändare, erforderliga förklaringar i den redogörelse för skälen som ska lämnas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150[54]. För att minimera effekterna av en begränsning av detta

[54] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster, EUT L 186, 11.7.2019, s. 57.

innehåll på användarnas informationsfrihet bör mycket stora onlineplattformar, utan att det påverkar deras skyldigheter enligt förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala tjänster], sträva efter att lämna in redogörelsen för skälen till en begränsning innan denna får verkan innan. Denna förordning bör i synnerhet inte hindra en leverantör av en mycket stor onlineplattform från att snabbt vidta åtgärder antingen mot olagligt innehåll som sprids via dess tjänst eller för att minska systemrisker som är en följd av att ett visst innehåll sprids via dess tjänst, i enlighet med unionsrätten, särskilt förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala tjänster].

(32) Med tanke på den förväntade positiva inverkan på friheten att tillhandahålla tjänster och yttrandefriheten är det vidare motiverat att klagomål som leverantörer av medietjänster riktar mot beslut av leverantörer av mycket stora onlineplattformar behandlas med förtur och utan onödigt dröjsmål, om leverantörerna av medietjänster uppfyller vissa reglerings- eller självregleringsnormer.

(33) Leverantörer av mycket stora onlineplattformar bör tillhandahålla en funktion i sitt onlinegränssnitt som gör det möjligt för leverantörer av medietjänster att ge en försäkran om att de uppfyller vissa krav, men samtidigt ha möjlighet att inte godta en sådan egen försäkran om de anser att kraven inte är uppfyllda. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar får förlita sig på information om uppfyllande av dessa krav såsom den maskinläsbara standard som tillhandahålls av Journalism Trust Initiative eller andra relevanta uppförandekoder. Riktlinjer från kommissionen kan göra det lättare att införa en sådan funktion i praktiken, bland annat riktlinjer om hur relevanta civilsamhällesorganisationer kan involveras i granskningen av sådana försäkringar, om samråd i relevanta fall med tillsynsmyndigheten i etableringslandet och om hur potentiellt missbruk av funktionen kan motverkas.

(34) I denna förordning erkänns vikten av självregleringsmekanismer i samband med tillhandahållandet av medietjänster på mycket stora onlineplattformar. De utgör en typ av frivilliga initiativ, till exempel i form av uppförandekoder, som gör det möjligt för leverantörer av medietjänster eller deras företrädare att anta gemensamma riktlinjer, bland annat om etiska normer, korrigering av fel eller hantering av klagomål, tillsammans och för den verksamhet de bedriver. En robust, inkluderande och allmänt erkänd självreglering inom mediesektorn är en effektiv garanti för kvalitet och professionalism när det gäller medietjänster som är avgörande för att värna den redaktionella integriteten.

(35) Leverantörer av mycket stora onlineplattformar bör inleda diskussioner med leverantörer av medietjänster som respekterar normer för trovärdighet och transparens och som anser att begränsningar av deras innehåll ofta införs av leverantörer av mycket stora onlineplattformar utan tillräckliga skäl i syfte att nå en uppgörelse i godo så att omotiverade begränsningar kan upphävas och i framtiden undvikas. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar bör delta i sådana diskussioner i god anda och lägga särskild vikt vid skyddet av mediefrihet och informationsfrihet.

(36) Som en vidareutveckling av den värdefulla roll som Erga har haft när det gäller att övervaka efterlevnaden av EU:s uppförandekod om desinformation bör nämnden minst en gång om året organisera en strukturerad dialog mellan leverantörer av mycket stora onlineplattformar, företrädare för leverantörer av medietjänster och företrädare för civilsamhället för att främja tillgång till olika oberoende medier på mycket stora onlineplattformar, för att diskutera erfarenheter och bästa praxis i samband med tillämpningen av relevanta bestämmelser i denna förordning och för att övervaka efterlevnaden av självregleringsinitiativ som syftar till att skydda samhället mot

skadligt innehåll, inbegripet initiativ som syftar till att motverka desinformation. Kommissionen får i relevanta fall granska rapporterna om resultaten av sådana strukturerade dialoger när den bedömer systemomfattande och framväxande problem i unionen enligt förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala tjänster] och kan be nämnden om stöd för detta ändamål.

(37) Mottagare av audiovisuella medietjänster bör kunna välja vilket audiovisuellt innehåll de vill se utifrån sina personliga preferenser. Deras frihet på detta område kan dock begränsas av affärsmetoder inom mediesektorn, närmare bestämt avtal om prioritering av innehåll som ingås mellan tillverkare av enheter eller leverantörer av användargränssnitt som kontrollerar eller hanterar åtkomst till, och användning av, audiovisuella medietjänster, såsom smart-tv-apparater, och leverantörer av medietjänster. En sådan prioritering kan till exempel ha gjorts på en enhets hemskärm genom maskin- eller programvarugenvägar, applikationer och sökområden, vilket påverkar tittarvanorna hos mottagarna, som kan få olämpliga incitament att välja vissa audiovisuella medieutbud framför andra. Det bör vara möjligt för tjänstemottagare att på ett enkelt och användarvänligt sätt ändra standardinställningarna för en enhet eller ett användargränssnitt som kontrollerar och hanterar åtkomst till, och användning av, audiovisuella medietjänster, utan att detta påverkar åtgärder för att på lämpligt sätt framhäva audiovisuella medietjänster av allmänintresse som vidtas av legitima samhällspolitiska hänsyn i enlighet med artikel 7a i direktiv 2010/13/EG.

(38) Skillnader i fråga om rättsliga, tillsynsrelaterade eller administrativa åtgärder kan inverka negativt på verksamhet som bedrivs av leverantörer av medietjänster på den inre marknaden. Det kan till exempel gälla regler för att begränsa ägarandelar i medieföretag som innehas av andra företag som är verksamma inom mediesektorn eller andra sektorer. Det kan även gälla beslut om licenser och tillstånd eller förhandsbesked från leverantörer av medietjänster. För att minska deras potentiella negativa inverkan på den inre mediemarknaden och skapa ett mer förutsebart rättsläge är det viktigt att sådana åtgärder uppfyller principerna om sakliga skäl, transparens, icke-diskriminering och proportionalitet.

(39) Det är även viktigt att nämnden har befogenhet att på kommissionens begäran avge yttranden i fall där nationella åtgärder riskerar att påverka den inre mediemarknaden. Detta är till exempel fallet om en nationell administrativ åtgärd riktar sig till en leverantör av medietjänster som tillhandahåller sina tjänster i mer än en medlemsstat, eller om den berörda leverantören av medietjänster har ett betydande inflytande på opinionsbildningen i den berörda medlemsstaten.

(40) Medier har en avgörande roll i opinionsbildningen och när det gäller att göra det lättare för medborgarna att delta i demokratiska processer. Medlemsstaterna bör därför föreskriva regler och förfaranden i sina rättssystem som säkerställer att koncentrationer på mediemarknaden som kan ha en betydande inverkan på mediernas mångfald eller det redaktionella oberoendet underkastas en bedömning. Sådana regler och förfaranden kan påverka friheten att tillhandahålla medietjänster på den inre marknaden och måste vara lämpligt utformade samt transparenta, objektiva, proportionella och icke-diskriminerande. Koncentrationer på mediemarknaderna som omfattas av sådana regler bör vara koncentrationer som kan leda till att en enda aktör får kontroll över eller betydande intressen i medietjänster som har ett väsentligt inflytande på opinionsbildningen på en viss mediemarknad, inom en undersektor av mediesektorn eller inom olika mediesektorer i en eller flera medlemsstater. Ett viktigt kriterium som måste beaktas är den minskning av konkurrerande åsikter som koncentrationen leder till på denna marknad.

(41) Nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan besitter särskild expertis om mediers mångfald och bör, om de inte själva utgör de utsedda myndigheterna eller organen, involveras i bedömningen av hur koncentrationer på mediemarknader kan påverka mediernas mångfald och redaktionella oberoende. För att främja förutsebarhet i rättsläget och säkerställa att regler och förfaranden verkligen är inriktade på att skydda mediernas mångfald och redaktionella oberoende är det viktigt att det på förhand fastställs objektiva, icke-diskriminerande och proportionella kriterier för anmälan och bedömning av hur koncentrationer på mediemarknaden påverkar mediernas mångfald och redaktionella oberoende.

(42) När en koncentration på mediemarknaden utgör en koncentration som omfattas av rådets förordning (EG) nr 139/2004[55] bör tillämpningen av den här förordningen eller av eventuella regler och förfaranden som antagits av medlemsstaterna på grundval av den här förordningen inte påverka tillämpningen av artikel 21.4 i förordning (EG) nr 139/2004. Alla åtgärder som nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan som utsetts eller involverats vidtar på grundval av sin bedömning av hur koncentrationer på mediemarknaden kan påverka mediers mångfald och redaktionella oberoende bör därför syfta till att skydda legitima intressen i den mening som avses i artikel 21.4 tredje stycket i förordning (EG) nr 139/2004 och vara förenliga med unionsrättens allmänna principer och andra bestämmelser.

(43) Nämnden bör ha befogenhet att avge yttranden om utkast till beslut eller om yttranden av utsedda eller berörda nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, om de anmälningspliktiga koncentrationerna kan påverka den inre mediemarknadens funktion. Detta är till exempel vara fallet om sådana koncentrationer rör minst ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat eller som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat, eller leder till att leverantörer av medietjänster får ett betydande inflytande på opinionsbildningen på en viss mediemarknad. Om relevanta nationella myndigheter eller organ inte har bedömt koncentrationens inverkan på mediernas mångfald och redaktionella oberoende, eller om de nationella tillsynsmyndigheterna eller tillsynsorganen inte har samrått med nämnden om en viss koncentration på mediemarknaden, men det anses sannolikt att denna koncentration på mediemarknaden kommer att påverka den inre mediemarknadens funktion, bör nämnden på kommissionens begäran kunna avge ett yttrande. När nämnden har avgett ett yttrande bör kommissionen under alla omständigheter ha möjlighet att avge ett eget yttrande.

(44) För att säkerställa mångfald på mediemarknaderna bör de nationella myndigheterna eller organen och nämnden ta hänsyn till ett antal kriterier. Hänsyn bör framför allt tas till inverkan på mediernas mångfald, inte minst effekten på opinionsbildningen, varvid även onlinemiljön ska beaktas. Det bör även beaktas huruvida andra mediekanaler, som tillhandahåller skiftande och alternativa innehåll skulle finnas kvar på den eller de berörda marknaderna när den berörda koncentrationen på mediemarknaden har ägt rum. Bedömningen av skyddsmekanismer för det redaktionella oberoendet bör omfatta en undersökning av potentiella risker för otillbörliga försök från den blivande ägarens, ledningens eller styrningsstrukturens sida att påverka enskilda redaktionella beslut i den förvärvade eller sammanslagna enheten. Hänsyn bör även tas till befintliga eller planerade interna skyddsmekanismer som syftar till att värna oberoendet i enskilda redaktionella beslut i de berörda medieföretagen. Vid bedömningen av den potentiella

[55] Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

inverkan bör även effekterna av den berörda koncentrationen på den ekonomiska bärkraften hos den eller de enheter som är föremål för koncentrationen beaktas samt huruvida de, utan koncentrationen, skulle vara ekonomiskt bärkraftiga i den meningen att de på medellång sikt skulle kunna fortsätta att tillhandahålla och vidareutveckla kvalitetsmedietjänster på marknaden som är ekonomiskt bärkraftiga, förfogar över tillräckliga resurser och är anpassade till den tekniska utvecklingen.

(45) Publikmätning har en direkt inverkan på annonstilldelning och annonspriser, vilka utgör en viktig intäktskälla för mediesektorn. Det är ett mycket viktigt verktyg för att utvärdera medieinnehållets genomslag och förstå publikens preferenser i syfte att planera framtida produktion av innehåll. Aktörer på mediemarknaden, i synnerhet leverantörer av medietjänster och annonsörer, bör därför kunna förlita sig på objektiva publikuppgifter som tagits fram med hjälp av transparenta, opartiska och verifierbara publikmätningsmetoder. Vissa nya aktörer som har vuxit fram i medieekosystemet erbjuder dock egna mättjänster utan att tillhandahålla någon information om sina metoder. Detta kan leda till informationsasymmetrier mellan medieaktörer och potentiellt snedvrida marknaden på ett sätt som gör att leverantörer av medietjänster inte ges samma förutsättningar på marknaden.

(46) För att publikmätningsmetoder, i synnerhet metoder som används online, ska bli mer verifierbara och tillförlitliga bör transparensskyldigheter fastställas för leverantörer av publikmätningssystem som inte uppfyller branschriktmärken som överenskommits inom relevanta självregleringsorgan. Sådana skyldigheter bör innebära att aktörerna, på begäran och i den mån det är möjligt, måste ge annonsörer och leverantörer av medietjänster, eller parter som agerar på deras vägnar, information som beskriver vilka metoder som används för publikmätning. Det kan handla om information om storleken på det urval som ligger till grund för mätningen, definition av de indikatorer som mäts, mått, mätmetoder och felmarginal samt mätperiod. De skyldigheter som införs genom denna förordning påverkar inte eventuella skyldigheter som leverantörer av publikmätningstjänster har enligt förordning (EU) 2019/1150 eller förordning (EU) 2022/XX [rättsakten om digitala marknader], såsom skyldigheterna avseende rangordning och självföreträde.

(47) Uppförandekoder som upprättas antingen av leverantörer av publikmätningssystem eller av organisationer eller sammanslutningar som företräder dessa, kan bidra till en effektiv tillämpning av denna förordning och bör därför uppmuntras. Självreglering har redan använts för att främja hög kvalitet när det gäller publikmätning. En vidareutveckling av självreglering kan ses som ett effektivt verktyg för branschen att komma överens om de praktiska lösningar som krävs för att säkerställa att publikmätningssystemen och publikmätningsmetoder överensstämmer med principerna om transparens, opartiskhet, inkludering, proportionalitet, icke-diskriminering och verifierbarhet. När sådana uppförandekoder upprättas i samråd med alla relevanta intressenter och framför allt leverantörer av medietjänster kan hänsyn särskilt tas till mediesektorns ökande digitalisering och målet om jämlika konkurrensvillkor för medieaktörerna.

(48) Statlig annonsering är en viktig inkomstkälla för många leverantörer av medietjänster som bidrar till deras ekonomiska bärkraft. För att säkerställa lika möjligheter på den inre marknaden måste alla leverantörer av medietjänster från alla medlemsstater som i tillräcklig grad kan nå ut till en del eller alla relevanta medlemmar av allmänheten ha tillgång till denna inkomstkälla på ett icke-diskriminerande sätt. Statlig annonsering kan dessutom exponera leverantörer av medietjänster för otillbörligt statligt inflytande på ett sätt som har en negativ inverkan på deras frihet att tillhandahålla tjänster och

grundläggande rättigheter. En otransparent och partisk tilldelning av statlig annonsering är därför ett kraftfullt verktyg för att utöva inflytande på eller ”knyta till sig” leverantörer av medietjänster. Fördelningen av och insynen i statlig annonsering regleras i vissa avseenden genom ett fragmenterat regelverk bestående av mediespecifika åtgärder och allmänna lagar om offentlig upphandling som emellertid inte alltid omfattar alla statliga annonsmedel och inte heller ger ett tillräckligt skydd mot favorisering eller partiskhet i tilldelningen. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU[56] är i synnerhet inte tillämpligt på offentliga tjänstekontrakt som rör förvärv, utveckling, produktion eller samproduktion av programmaterial avsett för audiovisuella medietjänster eller radiomedietjänster. I de fall där det finns mediespecifika regler om statlig annonsering skiljer de sig avsevärt från en medlemsstat till en annan.

(49) För att säkerställa att konkurrensen mellan leverantörer av medietjänster inte snedvrids och för att undvika risken för dolda subventioner och otillbörligt politiskt inflytande på medierna är det nödvändigt att fastställa gemensamma krav på transparens, objektivitet, proportionalitet och icke-diskriminering när det gäller tilldelningen av statlig annonsering och statliga medel till leverantörer av medietjänster i syfte att köpa andra varor eller tjänster från dem än statlig annonsering, inbegripet ett krav på att information om mottagare av statliga annonsmedel och berörda belopp ska offentliggöras. Det är viktigt att medlemsstaterna gör nödvändig information om statlig annonsering tillgänglig för allmänheten i ett elektroniskt format som är lätt att titta på, ta fram och ladda ned i överensstämmelse med unionens och medlemsstaternas regler om affärshemligheter. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av reglerna om statligt stöd, vilka tillämpas från fall till fall.

(50) Risker för den inre mediemarknadens funktion och motståndskraft bör regelbundet övervakas som ett led i arbetet för att förbättra den inre mediemarknadens funktion. Syftet med denna övervakning bör vara att få fram detaljerade data och kvalitativa bedömningar av den inre mediemarknadens motståndskraft, bland annat om graden av koncentration på marknaden på nationell och regional nivå och riskerna för utländsk informationsmanipulering och informationspåverkan. Övervakningen bör vara oberoende och ske med utgångspunkt i ett antal robusta nyckelprestationsindikatorer som kommissionen utvecklat och regelbundet uppdaterar i samråd med nämnden. Med tanke på att typen av risker snabbt förändras och tekniken utvecklas på den inre mediemarknaden bör övervakningen ha framåtblickande inslag såsom stresstester för att bedöma den inre mediemarknadens framtida motståndskraft, för att varna för sårbarheter när det gäller mediernas mångfald och redaktionella oberoende och för att stödja arbetet med att förbättra styrning, datakvalitet och riskhantering. Övervakningen bör särskilt omfatta graden av gränsöverskridande verksamhet och investeringar, tillsynssamarbete och tillsynskonvergens inom medieregleringen, hinder för tillhandahållandet av medietjänster, bland annat i en digital miljö, samt en transparent och rättvis fördelning av ekonomiska resurser på den inre mediemarknaden. Den bör även beakta mer allmänna trender på den inre mediemarknaden och på de nationella mediemarknaderna, samt nationell lagstiftning som påverkar leverantörer av medietjänster. Övervakningen bör dessutom ge en överblick över de åtgärder som leverantörer av medietjänster vidtar för att garantera oberoende i enskilda redaktionella beslut, inbegripet de åtgärder som föreslås i den åtföljande

[56] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

rekommendationen. Eftersom nämnden består av myndigheter och organ med särskild expertis om mediemarknaden bör denna involveras för att säkerställa att övervakningen håller högsta möjliga kvalitet.

(51) För att lägga grunden till en korrekt tillämpning av denna förordning bör dess bestämmelser om oberoende mediemyndigheter, nämnden och nödvändiga ändringar av direktiv 2010/13/EU (artiklarna 7–12 och 27 i denna förordning) börja tillämpas tre månader efter det att akten har trätt i kraft, medan alla övriga bestämmelser i denna förordning blir tillämpliga sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft. Detta är i synnerhet nödvändigt för att nämnden ska ha inrättats i tid för att säkerställa en korrekt tillämpning av förordningen.

(52) Då målen för denna förordning, som är att säkerställa en korrekt fungerande inre mediemarknad, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva, eftersom dessa inte kan eller kanske inte har incitament att uppnå den harmonisering och det samarbete som krävs, utan med tanke på den alltmer digitala och gränsöverskridande produktionen, distributionen och konsumtionen av medieinnehåll samt medietjänsternas unika roll bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(53) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 7, 8, 11, 16, 47, 50 och 52. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas med beaktande av dessa rättigheter och principer. I synnerhet bör inget i denna förordning tolkas som att det inkräktar på informationsfriheten eller pressfriheten, eller som att det uppmuntrar medlemsstaterna att införa krav på presspublikationers redaktionella innehåll.

(54) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725[57] och avgav ett yttrande den XX XX 2022.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I
Allmänna bestämmelser

Artikel 1
Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs gemensamma regler för en väl fungerande inre mediemarknad och det inrättas en europeisk medienämnd, samtidigt som medietjänsternas kvalitet skyddas.

2. Denna förordning ska inte påverka regler som fastställs genom

[57] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(a) direktiv 2000/31/EC,

(b) direktiv 2019/790/EU,

(c) förordning 2019/1150,

(d) förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala tjänster],

(e) förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala marknader],

(f) förordning (EU) 2022/XXX [förordningen om transparens och inriktning när det gäller politisk reklam].

3. Denna förordning har ingen inverkan på medlemsstaternas möjlighet att anta mer detaljerade regler inom de områden som omfattas av kapitel II och kapitel III avsnitt 5, under förutsättning att sådana regler är förenliga med unionsrätten.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *medietjänst*: en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i fördraget, där tjänsten eller en särskiljbar del av den har som huvudsakligt syfte att i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte, och oavsett teknik, tillhandahålla allmänheten program eller presspublikationer för vilka en leverantör av medietjänster bär det redaktionella ansvaret.

(2) *leverantör av medietjänster*: en fysisk eller juridisk person vars yrkesmässiga verksamhet är att tillhandahålla en medietjänst och som har det redaktionella ansvaret för valet av innehåll för medietjänsten och som avgör hur det ska struktureras.

(3) *public service-leverantör*: en leverantör av medietjänster som anförtrotts ett uppdrag i allmänhetens tjänst enligt nationell lagstiftning eller som får nationell offentlig finansiering för att fullgöra ett sådant uppdrag.

(4) *program*: en uppsättning rörliga bilder eller ljud som, oavsett längd, utgör ett enskilt inslag i en programtablå eller en katalog som har sammanställts av en leverantör av medietjänster.

(5) *presspublikation*: en publikation enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2019/790/EU.

(6) *audiovisuell medietjänst*: en tjänst enligt definitionen i artikel 1.1 a i direktiv 2010/13/EU.

(7) *redaktör*: en fysisk person, eller flera fysiska personer eventuellt grupperade i ett organ, oavsett gruppens rättsliga form, ställning och sammansättning, som fattar eller övervakar de redaktionella beslut som fattas hos en leverantör av medietjänster.

(8) *redaktionellt beslut*: ett beslut som regelbundet fattas i syfte att utöva redaktionellt ansvar och som är kopplat till den löpande verksamhet som bedrivs av en leverantör av medietjänster.

(9) *redaktionellt ansvar*: vid tillhandahållande av en medietjänst, faktisk kontroll av såväl valet av program eller presspublikation som hur de ska struktureras, oavsett om det föreligger ansvar enligt nationell lagstiftning för den tillhandahållna tjänsten eller inte.

(10) *leverantör av mycket stor onlineplattform*: en leverantör av en onlineplattform som har utsetts till en mycket stor onlineplattform i enlighet med artikel 25.4 i förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala tjänster].

(11) *videodelningsplattformstjänst*: en tjänst enligt definitionen i artikel 1.1 aa i direktiv 2010/13/EU.

(12) *nationell tillsynsmyndighet eller tillsynsorgan*: den myndighet eller det organ som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 30 i direktiv 2010/13/EU.

(13) *koncentration på mediemarknaden*: en koncentration enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EG) nr 139/2004 som omfattar minst en leverantör av medietjänster.

(14) *publikmätning*: att samla in, tolka eller på annat sätt behandla uppgifter om antal användare av medietjänster och deras kännetecken i syfte att fatta beslut om annonstilldelning eller annonspriser eller att planera, producera eller distribuera innehåll i anslutning till detta.

(15) *statlig annonsering*: placering, publicering eller spridning i en medietjänst av ett reklam- eller egenreklambudskap, normalt mot betalning eller annan ersättning, som görs av, för eller på uppdrag av en nationell eller regional offentlig myndighet, till exempel nationella, federala eller regionala styrelseorgan, tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, statsägda företag eller andra statligt kontrollerade aktörer på nationell eller regional nivå, eller av lokala styren i territoriella enheter med mer än 1 miljon invånare.

(16) *spionprogram*: varje produkt med digitala element som är specifikt utformad för att utnyttja sårbarheter i andra produkter med digitala delar och som möjliggör hemlig övervakning av fysiska eller juridiska personer genom avlyssning, extrahering, insamling eller analys av data från sådana produkter eller från de fysiska eller juridiska personer som använder sådana produkter, i synnerhet genom hemlig inspelning av samtal eller annan användning av mikrofoner i slutanvändarenheter, genom filmning av fysiska personer, maskiner eller deras omgivning, kopering av meddelanden, fotografering, spårning av surfning, spårning av geolokalisering, insamling av andra sensordata eller spårning av aktiviteter via flera slutanvändarenheter, utan att den berörda fysiska eller juridiska personen specifikt har upplysts om och gett sitt uttryckliga samtycke till detta.

(17) *grov brottslighet*: något av följande brott, vilka förtecknas i artikel 2.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF[58]:

a) Terrorism.

b) Människohandel.

c) Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.

d) Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängmedel.

e) Mord, grov misshandel.

f) Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.

g) Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.

h) Organiserad stöld och väpnat rån.

[58] Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

i) Våldtäkt.

j) Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet.

Kapitel II

Rättigheter och skyldigheter för leverantörer och mottagare av medietjänster

Artikel 3

Rättigheter för mottagare av medietjänster

Mottagare av medietjänster i unionen ska ha rätt till en mångfald av nyhets- och aktualitetsinnehåll som produceras med respekt för den redaktionella friheten för leverantörer av medietjänster och är till gagn för den offentliga debatten.

Artikel 4

Rättigheter för leverantörer av medietjänster

1. Leverantörer av medietjänster ska ha rätt att utöva sin ekonomiska verksamhet på den inre marknaden utan andra begränsningar än de som tillåts enligt unionsrätten.

2. Medlemsstaterna ska respektera faktisk redaktionell frihet för leverantörer av medietjänster. Medlemsstaterna, inbegripet deras nationella tillsynsmyndigheter och tillsynsorgan, får inte

   (a) direkt eller indirekt försöka påverka, eller på något sätt utöva inflytande på, den redaktionella hållning som intas eller de redaktionella beslut som fattas av leverantörer av medietjänster,

   (b) frihetsberöva, bestraffa, avlyssna, utsätta för övervakning eller husrannsakan/kroppsvisitation och beslag eller kontrollera leverantörer av medietjänster eller i förekommande fall deras familjemedlemmar, deras anställda eller anställdas familjemedlemmar eller deras företagslokaler och privata lokaler, med hänvisning till att de vägrar att lämna information om sina källor, såvida detta inte är berättigat på grund av tvingande hänsyn till allmänintresset i enlighet med artikel 52.1 i stadgan och i överensstämmelse med annan unionslagstiftning,

   c) använda spionprogram i någon enhet eller maskin som används av leverantörer av medietjänster eller i förekommande fall deras familjemedlemmar, eller av deras anställda eller anställdas familjemedlemmar, såvida inte användningen i varje enskilt fall är berättigad av nationella säkerhetsskäl och är i enlighet med artikel 52.1 i stadgan och annan unionslagstiftning, eller användningen sker i samband med utredningar av någon av dessa personer gällande grov brottslighet, föreskrivs i nationell lagstiftning och är i enlighet med artikel 52.1 i stadgan och annan unionslagstiftning, och åtgärder som vidtas i enlighet med led b inte skulle vara lämpliga eller tillräckliga för att få fram den eftersökta informationen.

3. Utan att det påverkar, och utöver, den rätt till ett effektivt domstolsskydd som garanteras varje fysisk och juridisk person ska medlemsstaterna utse en oberoende myndighet eller ett oberoende organ som ska handlägga klagomål från leverantörer av medietjänster eller i förekommande fall deras familjemedlemmar, deras anställda

eller anställdas familjemedlemmar, om överträdelser av punkt 2 b och c. Leverantörer av medietjänster ska ha rätt att begära att denna myndighet eller detta organ inom tre månader efter begäran avger ett yttrande om huruvida punkt 2 b och c har efterlevts.

Artikel 5

Skyddsmekanismer för public service-leverantörers oberoende

1. Public service-leverantörer ska på ett opartiskt sätt erbjuda sin publik en mångfald av information och åsikter i enlighet med sitt uppdrag i allmänhetens tjänst.

2. Verksamhetschef och styrelseledamöter i public service-leverantörer ska utses genom ett transparent, öppet och icke-diskriminerande förfarande och på grundval av i nationell lagstiftning på förhand fastställda transparenta, objektiva, icke-diskriminerande och proportionella kriterier.

   Deras förordnande ska fastställas i nationell lagstiftning och vara lämpligt och tillräckligt för att säkerställa public service-leverantörers faktiska oberoende. De får endast i undantagsfall entledigas innan deras förordnande löper ut om de inte längre uppfyller de i nationell lag på förhand fastställda villkoren för detta uppdrag eller av särskilda skäl som rör olaglig verksamhet eller allvarlig misskötsamhet såsom detta på förhand definierats i nationell lag.

   Beslut om entledigande ska vara vederbörligen motiverade, på förhand meddelas den berörda personen och kunna överklagas till domstol. Skälen för entledigandet ska vara offentliga.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att public service-leverantörer har tillräckliga och stabila ekonomiska resurser för att kunna fullgöra sitt uppdrag i allmänhetens tjänst. Resurserna ska vara av ett slag som skyddar det redaktionella oberoendet.

4. Medlemsstaterna ska utse en eller flera oberoende myndigheter eller organ för att kontrollera efterlevnaden av punkterna 1–3.

Artikel 6

Skyldigheter för leverantörer av medietjänster som tillhandahåller nyhets- och aktualitetsinnehåll

1. Leverantörer av medietjänster som tillhandahåller nyhets- och aktualitetsinnehåll ska göra följande information lätt och direkt åtkomlig för mottagarna av sina tjänster:

   (a) Sina juridiska namn och kontaktuppgifter.

   (b) Namn på deras direkta eller indirekta ägare vars aktieinnehav gör det möjligt för dem att utöva inflytande över verksamheten och över strategiska beslut.

   (c) Namn på deras verkliga huvudmän i den mening som avses i artikel 3.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av nationella grundlagar som är förenliga med stadgan ska leverantörer av medietjänster som tillhandahåller nyhets- och aktualitetsinnehåll vidta åtgärder som de anser vara lämpliga för att garantera oberoendet i enskilda redaktionella beslut. Sådana åtgärder ska särskilt syfta till att

(a) garantera att redaktörer har frihet att i sin yrkesroll fatta enskilda redaktionella beslut, och

(b) säkerställa att information offentliggörs om alla faktiska eller potentiella intressekonflikter för parter som har ägarandelar i leverantörer av medietjänster som kan påverka tillhandahållandet av nyhets- och aktualitetsinnehåll.

3. Skyldigheterna enligt denna artikel ska inte vara tillämpliga på leverantörer av medietjänster som är mikroföretag i den mening som avses i artikel 3 i direktiv 2013/34/EU.

Kapitel III

Ram för tillsynssamarbete och för en väl fungerande inre mediemarknad

Avsnitt 1

Oberoende mediemyndigheter

Artikel 7

Nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan

1. De nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan som avses i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU ska ansvara för tillämpningen av kapitel III i denna förordning.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna eller tillsynsorganen ska när det gäller utövandet av de uppgifter som tilldelas dem genom denna förordning omfattas av kraven i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna eller tillsynsorganen har tillräckliga ekonomiska resurser, personalresurser och tekniska resurser för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

4. Om det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning ska nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan ha lämpliga befogenheter att utreda fysiska eller juridiska personers verksamhet på vilken kapitel III är tillämplig.

Sådana befogenheter ska i synnerhet omfatta befogenhet att anmoda sådana personer att inom rimlig tid lämna information som är proportionell och nödvändig för fullgörandet av uppgifterna enligt kapitel III, och en sådan anmodan kan även riktas till varje annan person som på grund av sitt yrke eller sin affärsverksamhet rimligen kan antas inneha sådan nödvändig information.

Avsnitt 2

Europeiska medienämnden

Artikel 8

Europeiska medienämnden

1. Europeiska medienämnden (*nämnden*) inrättas härmed.

2. Nämnden ska ersätta och efterträda den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga), som inrättades genom direktiv 2010/13/EU.

Artikel 9

Nämndens oberoende

Nämnden ska vara helt oberoende i fullgörandet av sina uppgifter och i utövandet av sina befogenheter. Den får under fullgörandet av sina uppgifter eller utövandet av sina befogenheter i synnerhet varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering, institution eller person eller från något organ. Detta ska inte påverka kommissionens eller de nationella tillsynsmyndigheternas eller tillsynsorganens befogenheter enligt denna förordning.

Artikel 10

Nämndens uppbyggnad

1. Nämnden ska bestå av företrädare för de nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan som avses i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU.
2. Varje ledamot i nämnden ska ha en röst.
3. Om en medlemsstat har mer än en nationell tillsynsmyndighet eller mer än ett nationellt tillsynsorgan ska dessa tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan samordna sig i nödvändig utsträckning och utse en gemensam företrädare som ska utöva rösträtten.
4. Nämnden ska företrädas av sin ordförande. Nämnden ska välja en av sina ledamöter till ordförande med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna. Ordförandens förordnande ska löpa på två år.
5. Kommissionen ska utse en företrädare till nämnden. Kommissionens företrädare ska delta i alla nämndens aktiviteter och möten utan rösträtt. Nämndens ordförande ska hålla kommissionen underrättad om nämndens pågående och planerade verksamhet. Nämnden ska samråda med kommissionen när den upprättar sitt arbetsprogram och fastställer vilka huvudsakliga resultat som ska uppnås.
6. Nämnden kan i överenskommelse med kommissionen bjuda in experter och observatörer att närvara vid nämndens möten.
7. Nämnden ska fatta beslut med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna.
8. Nämnden ska anta sin arbetsordning med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna och i överenskommelse med kommissionen.

Artikel 11

Nämndens sekretariat

1. Nämnden ska ha ett sekretariat som ska tillhandahållas av kommissionen.
2. Sekretariatets huvuduppgift ska vara att bidra till nämndens fullgörande av sina uppgifter enligt denna förordning och direktiv 2010/13/EU.

3. Sekretariatet ska tillhandahålla administrativt och organisatoriskt stöd för nämndens verksamhet. Sekretariatet ska även bistå nämnden i fullgörandet av dess uppgifter.

Artikel 12

Nämndens uppgifter

Utan att det påverkar de befogenheter som kommissionen tilldelas genom fördragen ska nämnden främja en effektiv och samstämmig tillämpning av denna förordning och av nationella bestämmelser om genomförande av direktiv 2010/13/EU i hela unionen. Nämnden ska göra följande:

(a) Genom teknisk expertis hjälpa kommissionen att säkerställa en korrekt tillämpning av denna förordning och ett samstämmigt genomförande av direktiv 2010/13/EU i alla medlemsstater, utan att det påverkar nationella tillsynsmyndigheters eller tillsynsorgans uppgifter.

(b) Främja samarbete och effektivt utbyte av information, erfarenheter och bästa praxis mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan om tillämpningen av de unionsregler och nationella regler som är tillämpliga på medietjänster, inbegripet denna förordning och direktiv 2010/13/EU, särskilt när det gäller artiklarna 3, 4 och 7 i det direktivet.

(c) På kommissionens begäran ge råd om regleringsrelaterade, tekniska eller praktiska aspekter som är relevanta för en samstämmig tillämpning av denna förordning och för ett samstämmigt genomförande av direktiv 2010/13/EU, samt om alla andra frågor som rör medietjänster inom dess befogenhetsområde. Om kommissionen begär råd eller yttranden av nämnden kan den ange en tidsfrist med hänsyn till hur brådskande ärendet är.

(d) På kommissionens begäran avge yttranden om tekniska och faktiska frågor som uppstår avseende artikel 2.5c, artikel 3.2 och 3.3, artikel 4.4 c och artikel 28a.7 i direktiv 2010/13/EU.

(e) I överenskommelse med kommissionen utarbeta yttranden om

i) begäranden om samarbete och ömsesidigt bistånd mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan i enlighet med artikel 13.7 i denna förordning,

ii) begäranden om verkställighetsåtgärd om det råder oenighet mellan den begärande myndigheten eller det begärande organet och den anmodade myndigheten eller det anmodade organet om de åtgärder som rekommenderas i enlighet med artikel 14.4 i denna förordning,

iii) nationella åtgärder avseende leverantörer av medietjänster etablerade utanför unionen, i enlighet med artikel 16.2 i denna förordning,

(f) På kommissionens begäran utarbeta yttranden om

i) nationella åtgärder som sannolikt kan påverka den inre mediemarknadens funktion, i enlighet med artikel 20.4 i denna förordning,

ii) koncentrationer på mediemarknaden som sannolikt kan påverka den inre mediemarknadens funktion, i enlighet med artikel 22.1 i denna förordning.

(g) Utarbeta yttranden om utkast till nationella yttranden eller beslut som bedömer effekterna av en anmälningspliktig koncentration på mediernas mångfald och

redaktionella oberoende, om en sådan koncentration kan påverka den inre marknadens funktion, i enlighet med artikel 21.5 i denna förordning.

(h) Bistå kommissionen vid utarbetandet av riktlinjer gällande

i) tillämpningen av denna förordning och av nationella bestämmelser om genomförande av direktiv 2010/13, i enlighet med artikel 15.2 i denna förordning,

ii) de faktorer som ska beaktas vid tillämpning av kriterierna för bedömning av effekterna av koncentrationer på mediemarknaden, i enlighet med artikel 21.3 i denna förordning.

iii) tillämpningen av artiklarna 23.1, 23.2 och 23.3 i enlighet med artikel 23.4 i denna förordning.

(i) På begäran av minst en av de berörda myndigheterna medla om det råder oenighet mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, i enlighet med artikel 14.3 i denna förordning.

(j) Främja samarbete om tekniska standarder för digitala signaler och utformning av enheter eller användargränssnitt, i enlighet med artikel 15.4 i denna förordning.

(k) Samordna nationella åtgärder som rör spridning av eller tillgång till innehåll från leverantörer av medietjänster etablerade utanför unionen som riktar sig till en publik i unionen, om deras verksamhet är till förfång för eller utgör en allvarlig risk för allmän säkerhet och försvar, i enlighet med artikel 16.1 i denna förordning.

(l) Organisera en strukturerad dialog mellan leverantörer av mycket stora onlineplattformar, företrädare för leverantörer av medietjänster och för civilsamhället och till kommissionen rapportera om resultatet av denna dialog, i enlighet med artikel 18 i denna förordning.

(m) Främja ett utbyte av bästa praxis när det gäller användningen av publikmätningssystem, i enlighet med artikel 23.5 i denna förordning.

Avsnitt 3

Tillsynssamarbete och tillsynskonvergens

Artikel 13

Strukturerat samarbete

1. En nationell tillsynsmyndighet eller ett nationellt tillsynsorgan (*en begärande myndighet*) får när som helst rikta en begäran om samarbete eller ömsesidigt bistånd till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan (*anmodade myndigheter*) i syfte att utbyta information eller vidta åtgärder som är relevanta för en samstämmig och effektiv tillämpning av denna förordning eller av nationella åtgärder om genomförande av direktiv 2010/13/EU.

2. Om en nationell tillsynsmyndighet eller ett nationellt tillsynsorgan anser att det finns en allvarlig risk för den inre mediemarknadens funktion eller en allvarlig risk för allmän säkerhet och försvar får den eller det begära skyndsamt samarbete eller ömsesidigt bistånd av andra nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, varvid respekten för de grundläggande rättigheterna, särskilt yttrandefriheten, ska upprätthållas.

3. En begäran om samarbete eller ömsesidigt bistånd, inbegripet skyndsamt samarbete eller ömsesidigt bistånd, ska innehålla all nödvändig information, inbegripet uppgifter om syftet med, och skälen till, begäran.

4. Den anmodade myndigheten får bara i följande fall vägra att behandla en begäran:

   (a) Den saknar behörighet i den sakfråga som begäran gäller eller avseende de åtgärder som den anmodas att vidta.

   (b) Det skulle stå i strid med denna förordning, direktiv 2010/13/EU, någon annan unionsrättsakt eller med en medlemsstats nationella lag som är förenlig med unionsrätten och som omfattar den anmodade myndigheten omfattas av, att tillmötesgå begäran.

   En vägran att behandla en begäran ska motiveras av den anmodade myndigheten.

5. Den anmodade myndigheten ska informera den begärande myndigheten om resultatet eller om hur de åtgärder som vidtagits med anledning av begäran fortskrider.

6. Den anmodade myndigheten ska göra sitt yttersta för att behandla och besvara begäran utan onödigt dröjsmål. Den anmodade myndigheten ska informera om det preliminära resultatet inom 14 kalenderdagar från mottagandet av begäran och därefter ge regelbundna uppdateringar om hur behandlingen av begäran fortskrider. Om en begäran avser skyndsamt samarbete eller ömsesidigt bistånd ska den anmodade myndigheten behandla och besvara den inom 14 kalenderdagar.

7. Om den begärande myndigheten anser att de åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten inte är tillräckliga för att behandla och besvara dess begäran ska den utan onödigt dröjsmål informera den anmodade myndigheten och förklara skälen till sin ståndpunkt. Om den anmodade myndigheten inte godtar denna ståndpunkt eller om den anmodade myndigheten inte svarar alls kan ärendet hänskjutas till nämnden av endera myndigheten. Nämnden ska i samförstånd med kommissionen avge ett yttrande om ärendet samt rekommendera åtgärder inom 14 kalenderdagar från mottagandet av detta hänskjutande. Den anmodade myndigheten ska göra sitt yttersta för att beakta nämndens yttrande.

Artikel 14

Begäran om säkerställande av att videodelningsplattformar fullgör sina skyldigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 i direktiv 2000/31/EG får en nationell tillsynsmyndighet eller ett nationellt tillsynsorgan begära att en annan nationell tillsynsmyndighet eller ett annat nationellt tillsynsorgan vidtar de åtgärder som är nödvändiga och proportionella för att säkerställa att videodelningsplattformar fullgör de skyldigheter som åläggs dem enligt artikel 28b i direktiv 2010/13/EU.

2. Den anmodade nationella myndigheten eller det anmodade nationella organet ska utan onödigt dröjsmål och inom 30 kalenderdagar informera den begärande nationella myndigheten eller det begärande nationella organet om de åtgärder som vidtagits eller planeras i enlighet med punkt 1.

3. Vid oenighet mellan den begärande nationella myndigheten eller det begärande nationella organet och den anmodade myndigheten eller det anmodade organet med avseende på de åtgärder som vidtas enligt punkt 1 kan endera myndigheten eller organet hänskjuta ärendet till nämnden för medling i syfte att nå en uppgörelse i godo.

4. Om någon uppgörelse i godo inte kan nås efter nämndens medling får den begärande nationella myndigheten eller det begärande nationella organet, eller den anmodade nationella myndigheten eller det anmodade nationella organet, begära att nämnden avger ett yttrande i ärendet. Nämnden ska i sitt yttrande bedöma om den anmodade myndigheten eller det anmodade organet har tillmötesgått en begäran enligt punkt 1. Om nämnden anser att den anmodade myndigheten inte har tillmötesgått en sådan begäran ska nämnden rekommendera åtgärder för att tillmötesgå begäran. Nämnden ska avge sitt yttrande i samförstånd med kommissionen och utan onödigt dröjsmål.

5. Den anmodade nationella myndigheten eller det anmodade nationella organet ska, utan onödigt dröjsmål och senast inom 30 kalenderdagar från mottagandet av det yttrande som avses i punkt 4, informera nämnden, kommissionen och den begärande myndigheten eller det begärande organet om de åtgärder som vidtagits eller planeras till följd av yttrandet.

Artikel 15

Vägledning i frågor som rör reglering av medier

1. Nämnden ska främja ett utbyte av bästa praxis mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan och, i förekommande fall samt i nära samarbete med kommissionen, samråda med berörda parter om regleringsrelaterade, tekniska eller praktiska aspekter som är av betydelse för en samstämmig och ändamålsenlig tillämpning av denna förordning och av nationella regler om genomförande av direktiv 2010/13/EU.

2. Om kommissionen utfärdar riktlinjer för tillämpningen av denna förordning eller av nationella regler om genomförande av direktiv 2010/13/EU ska nämnden bistå den med sin expertis om regleringsrelaterade, tekniska eller praktiska aspekter, särskilt när det gäller att

   (a) på lämpligt sätt framhäva audiovisuella medietjänster av allmänintresse i enlighet med artikel 7a i direktiv 2010/13/EU,

   (b) göra information tillgänglig om ägarstrukturen i leverantörer av medietjänster, såsom föreskrivs i artikel 5.2 i direktiv 2010/13/EU.

3. Kommissionen kan avge ett yttrande i alla frågor som rör tillämpningen av denna förordning och av nationella regler om genomförande av direktiv 2010/13/EU. Nämnden ska på begäran bistå kommissionen i detta avseende.

4. Nämnden ska främja samarbete mellan leverantörer av medietjänster, standardiseringsorgan och andra relevanta intressenter för att underlätta utvecklingen av tekniska standarder avseende digitala signaler eller utformning av enheter eller användargränssnitt som kontrollerar eller hanterar åtkomst till och användning av audiovisuella medietjänster.

Artikel 16

Samordning av åtgärder avseende leverantörer av medietjänster som är etablerade utanför unionen

1. Nämnden ska samordna åtgärder som vidtas av nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan med avseende på spridning av, eller tillgång till, medietjänster som tillhandahålls av leverantörer av medietjänster etablerade utanför unionen som riktar sig till en publik i unionen, om sådana medietjänster, bland annat mot bakgrund av

den kontroll som tredjeländer kan utöva över dem, är till förfång för eller utgör en allvarlig risk för allmän säkerhet och försvar.

2. Nämnden får i samförstånd med kommissionen avge yttranden om lämpliga nationella åtgärder enligt punkt 1. Alla behöriga nationella myndigheter, inbegripet nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, ska göra sitt yttersta för att beakta nämndens yttranden.

Avsnitt 4

Tillhandahållande av medietjänster i en digital miljö

Artikel 17

Innehåll som tillhör leverantörer av medietjänster på mycket stora onlineplattformar

1. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar ska tillhandahålla en funktion som gör det möjligt för mottagare av deras tjänster att avge en försäkran om att

   (a) de är leverantörer av medietjänster i den mening som avses i artikel 2.2,

   (b) de är redaktionellt oberoende av medlemsstater och tredjeländer, och

   (c) de omfattas av tillsynskrav om redaktionellt ansvar i en eller flera medlemsstater, eller bedriver verksamhet i enlighet med en samreglerings- eller självregleringsmekanism som fastställer redaktionella normer vilka är allmänt erkända och accepterade av den relevanta mediesektorn i en eller flera medlemsstater.

2. Om en leverantör av en mycket stor onlineplattform beslutar att tillfälligt avbryta tillhandahållandet av sina onlinebaserade förmedlingstjänster avseende innehåll som tillhandahålls av en leverantör av medietjänster som avgett en försäkran enligt punkt 1 i denna artikel med hänvisning till att innehållet inte är förenligt med dess allmänna villkor, men utan att innehållet bidrar till en systemrisk enligt artikel 26 i förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala tjänster], ska leverantören, innan det tillfälliga avbrottet får verkan, vidta alla tänkbara åtgärder i den mån det är förenligt med dess skyldigheter enligt unionsrätten, inbegripet förordning (EU) 2022/XXX [rättsakten om digitala tjänster], för att ge den berörda leverantören av medietjänster en redogörelse för skälen till sitt beslut, i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EU) 2019/1150.

3. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar ska vidta alla nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa att klagomål enligt artikel 11 i förordning (EU) 2019/1150 från leverantörer av medietjänster som avgivit en försäkran enligt punkt 1 i den här artikeln handläggs och beslutas med förtur och utan onödigt dröjsmål.

4. Om en leverantör av medietjänster som avgett en försäkran enligt punkt 1 anser att en leverantör av en mycket stor onlineplattform ofta och på otillräckliga grunder begränsar eller tillfälligt avbryter tillhandahållandet av sina tjänster avseende innehåll som tillhandahålls av leverantören av medietjänster, ska leverantören av den mycket stora onlineplattformen på begäran av leverantören av medietjänster inleda en meningsfull och ändamålsenlig dialog i god anda med leverantören av medietjänster i syfte att nå en uppgörelse i godo om att avsluta omotiverade

begränsningar eller tillfälliga avbrott och undvika dem i framtiden. Leverantören av medietjänster kan underrätta nämnden om resultatet av sådana diskussioner.

5. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar ska årligen offentligt tillgängliggöra följande information:

   (a) Antal fall där de har infört en begränsning eller ett tillfälligt avbrott med hänvisning till att det innehåll som tillhandahålls av en leverantör av medietjänster som avgett en försäkran enligt punkt 1 i denna artikel inte är förenligt med deras allmänna villkor.

   (b) På vilka grunder sådana begränsningar infördes.

6. Kommissionen kan för att främja en samstämmig och ändamålsenlig tillämpning av denna artikel utfärda riktlinjer för att fastställa formen och detaljerna för den försäkran som anges i punkt 1.

Artikel 18

Strukturerad dialog

1. Nämnden ska regelbundet organisera en strukturerad dialog mellan leverantörer av mycket stora onlineplattformar, företrädare för leverantörer av medietjänster och företrädare för civilsamhället för att diskutera erfarenheter och bästa praxis vid tillämpningen av artikel 17 i denna förordning, för att främja tillgången till olika oberoende medier på mycket stora onlineplattformar och för att övervaka efterlevnaden av självregleringsinitiativ som syftar till att skydda samhället mot skadligt innehåll, däribland desinformation och utländsk informationsmanipulering och informationspåverkan.

2. Nämnden ska rapportera resultaten av dialogen till kommissionen.

Artikel 19

Rätt att anpassa utbudet av audiovisuella medier

1. Användare ska ha rätt att enkelt kunna ändra standardinställningarna för varje enhet eller användargränssnitt som kontrollerar eller hanterar åtkomst till och användning av audiovisuella medietjänster i syfte att anpassa utbudet av audiovisuella medier till sina personliga intressen eller preferenser i enlighet med lagstiftningen. Denna bestämmelse ska inte påverka nationella åtgärder om genomförande av artikel 7a i direktiv 2010/13/EU.

2. När tillverkare och utvecklare släpper ut de enheter och användargränssnitt som avses i punkt 1 på marknaden ska de säkerställa att de har en funktion som gör det möjligt för användare att fritt och enkelt ändra standardinställningarna för kontroll eller hantering av åtkomst till och användning av utbudet av audiovisuella medietjänster.

Avsnitt 5

Krav gällande åtgärder och förfaranden som säkerställer väl fungerande mediemarknader

Artikel 20

Nationella åtgärder som påverkar den verksamhet som bedrivs av leverantörer av medietjänster

1. Alla rättsliga, tillsynsrelaterade eller administrativa åtgärder i en medlemsstat som kan påverka den verksamhet som bedrivs av leverantörer av medietjänster på den inre marknaden ska vara vederbörligen berättigade och proportionella. Sådana åtgärder ska vara motiverade, transparenta, objektiva och icke-diskriminerande.

2. Varje nationellt förfarande som används för utarbeta eller anta en tillsynsrelaterad eller administrativ åtgärd enligt punkt 1 ska vara underställt tydliga och på förhand fastställda tidsramar.

3. Utan att det påverkar, och utöver, rätten som en leverantör av medietjänster har till ett effektivt domstolsskydd, ska en leverantör som omfattas av en administrativ eller tillsynsrelaterad åtgärd enligt punkt 1, som berör leverantören direkt och personligen, ha rätt att överklaga åtgärden till ett överprövningsorgan. Detta organ ska vara självständigt i förhållande till de berörda parterna och stå fritt från all yttre inblandning eller politiska påtryckningar som skulle kunna äventyra dess oberoende bedömning av de frågor som förelagts det. Det ska ha lämplig expertis för att kunna fullgöra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt.

4. Nämnden ska på kommissionens begäran utarbeta ett yttrande i fall där en nationell rättslig, tillsynsrelaterad eller administrativ åtgärd sannolikt kommer att påverka den inre mediemarknadens funktion. När nämnden har yttrat sig, och utan att det påverkar dess befogenheter enligt fördragen, kan kommissionen avge ett eget yttrande i ärendet. Nämndens, och i förekommande fall kommissionens, yttranden ska vara offentliga.

5. Om en nationell myndighet eller ett nationellt organ antar en åtgärd som berör en leverantör av medietjänster direkt och personligen och sannolikt kommer att påverka den inre mediemarknadens funktion, ska den, på nämndens och i förekommande fall kommissionens begäran, utan onödigt dröjsmål och på elektronisk väg vidarebefordra all relevant information, inbegripet en sammanfattning av sakförhållandena, åtgärden, på vilka grunder den nationella myndigheten eller det nationella organet vidtar åtgärden och, i förekommande fall, synpunkterna från andra berörda myndigheter.

Artikel 21

Bedömning av koncentrationer på mediemarknaden

1. Medlemsstaterna ska i sina nationella rättssystem föreskriva materiella regler och förfaranderegler som säkerställer att en bedömning görs av koncentrationer på mediemarknaden som kan ha en betydande inverkan på mediernas mångfald och redaktionella oberoende. Dessa regler ska

   (a) vara transparenta, objektiva, proportionella och icke-diskriminerande,

   (b) ålägga parterna i en koncentration på mediemarknaden som kan ha en betydande inverkan på mediernas mångfald och redaktionella oberoende att i förväg anmäla koncentrationen till relevanta nationella myndigheter eller organ,

(c) utse en nationell tillsynsmyndighet eller ett nationellt tillsynsorgan som ansvarig(t) för bedömningen av vilka effekter en anmälningspliktig koncentration kan ha på mediernas mångfald och redaktionella oberoende, eller säkerställa att den nationella tillsynsmyndigheten eller det nationella tillsynsorganet deltar i en sådan bedömning,

(d) på förhand fastställa objektiva, icke-diskriminerande och proportionella kriterier för anmälan av koncentrationer på mediemarknaden som kan ha en betydande inverkan på mediernas mångfald och redaktionella oberoende och för bedömningar av hur koncentrationer på mediemarknaden kan påverka mediernas mångfald och redaktionella oberoende.

Den bedömning som avses i denna punkt ska skilja sig från bedömningar som görs på grundval av konkurrensrätten, inbegripet de bedömningar som föreskrivs i reglerna för koncentrationskontroll. Den ska inte påverka tillämpningen av artikel 21.4 i förordning (EG) nr 139/2004 i fall där den artikeln är tillämplig.

2. Följande ska beaktas i den bedömning som avses i punkt 1:

(a) Koncentrationens inverkan på mediernas mångfald, inbegripet dess inverkan på opinionsbildningen och mångfalden av medieaktörer på marknaden, med beaktande av onlinemiljön och parternas intressen, kopplingar till eller verksamheter i andra medieföretag eller andra företag.

(b) Skyddsmekanismer för det redaktionella oberoendet, inbegripet koncentrationens inverkan på redaktioners verksamhet och eventuella åtgärder som leverantörer av medietjänster har vidtagit för att garantera oberoendet i enskilda redaktionella beslut.

(c) Huruvida den förvärvande och den förvärvade enheten, utan en koncentration, skulle vara ekonomiskt bärkraftiga och huruvida det finns några möjliga alternativ för att säkerställa deras ekonomiska bärkraft.

3. Kommissionen får med nämndens stöd utfärda riktlinjer om vilka faktorer som ska beaktas när nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan tillämpar kriterierna för bedömning av hur koncentrationer på mediemarknaden kan påverka mediernas mångfald och redaktionella oberoende.

4. Den nationella tillsynsmyndigheten eller det nationella tillsynsorganet ska på förhand samråda med nämnden om varje yttrande eller beslut som den eller det avser att anta med en bedömning av hur en anmälningspliktig koncentration på mediemarknaden kan påverka mediernas mångfald och redaktionella oberoende, om en sådan koncentration kan påverka den inre marknadens funktion.

5. Inom 14 kalenderdagar från mottagandet av det samråd som avses i punkt 4 ska nämnden upprätta ett yttrande om det utkast till nationellt yttrande eller beslut som hänskjutits till den med beaktande av de faktorer som avses i punkt 2 och översända yttrandet till den samrådande myndigheten och kommissionen.

6. Den nationella tillsynsmyndighet eller det nationella tillsynsorgan som avses i punkt 4 ska i största möjliga utsträckning ta hänsyn till det yttrande som avses i punkt 5. Om myndigheten eller organet inte rättar sig, helt eller delvis, efter yttrandet ska myndigheten eller organet inom 30 kalenderdagar från det att yttrandet mottogs förse nämnden och kommissionen med en motivering som förklarar dess ståndpunkt. Kommissionen får, utan att det påverkar dess befogenheter enligt fördragen, avge ett eget yttrande i ärendet.

Artikel 22

Yttranden om koncentrationer på mediemarknaden

1. Om en bedömning eller ett samråd enligt artikel 21 inte har genomförts ska nämnden, på kommissionens begäran och om det är sannolikt att en koncentration på mediemarknaden skulle påverka den inre mediemarknadens funktion, upprätta ett yttrande om hur denna koncentration på mediemarknaden skulle påverka mediernas mångfald och redaktionella oberoende. Nämnden ska upprätta sitt yttrande på grundval av de uppgifter som anges i artikel 21.2. Nämnden får göra kommissionen uppmärksam på koncentrationer på mediemarknaden som sannolikt skulle påverka den inre mediemarknadens funktion.
2. När nämnden har yttrat sig, och utan att det påverkar dess befogenheter enligt fördragen, kan kommissionen avge ett eget yttrande i ärendet.
3. Nämndens, och i förekommande fall kommissionens, yttranden ska vara offentliga.

Avsnitt 6

Transparent och rättvis fördelning av ekonomiska resurser

Artikel 23

Publikmätning

1. System och metoder för publikmätning ska vara i enlighet med principerna om transparens, opartiskhet, inkludering, proportionalitet, icke-diskriminering och verifierbarhet.
2. Utan att det påverkar skyddet av företags affärshemligheter ska leverantörer av proprietära publikmätningssystem utan onödigt dröjsmål och kostnadsfritt ge leverantörer av medietjänster och annonsörer, samt tredje parter som auktoriserats av leverantörer av medietjänster och annonsörer, korrekt, detaljerad, heltäckande, begriplig och uppdaterad information om den metod som används av deras publikmätningssystem. Denna bestämmelse ska inte påverka unionens regler om dataskydd och integritetsskydd.
3. Nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan ska uppmuntra leverantörer av publikmätningssystem att tillsammans med leverantörer av medietjänster, deras representativa organisationer och andra berörda parter upprätta uppförandekoder som bidrar till efterlevnaden av de principer som anges i punkt 1, bland annat genom att främja oberoende och öppna revisioner.
4. Kommissionen kan med nämndens stöd utfärda riktlinjer för den praktiska tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel.
5. Nämnden ska främja ett utbyte av bästa praxis när det gäller användning av publikmätningssystem genom att ha en regelbunden dialog mellan företrädare för nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, företrädare för leverantörer av publikmätningssystem och andra berörda parter.

Artikel 24

Tilldelning av statlig annonsering

1. Offentliga medel eller andra ersättningar eller fördelar som offentliga myndigheter beviljar leverantörer av medietjänster i samband med annonsering ska tilldelas i enlighet med transparenta, objektiva, proportionella och icke-diskriminerande kriterier och genom öppna, proportionella och icke-diskriminerande förfaranden. Denna artikel ska inte påverka regler om offentlig upphandling.

2. Offentliga myndigheter, inbegripet nationella, federala eller regionala regeringar, tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan, samt statsägda företag eller andra statligt kontrollerade aktörer på nationell eller regional nivå, eller lokala myndigheter i territoriella enheter med mer än 1 miljon invånare, ska offentliggöra korrekt, heltäckande, begriplig, detaljerad och årlig information om annonsmedel som tilldelats leverantörer av medietjänster som åtminstone ska omfatta följande:

   (a) Juridiska namn på de leverantörer av medietjänster från vilka annonstjänster köpts.

   (b) Totalt årligt belopp samt belopp per leverantör av medietjänster.

3. Nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan ska övervaka tilldelningen av statlig annonsering på mediemarknaderna. För att bedöma riktigheten i den information om statlig annonsering som tillgängliggörs i enlighet med punkt 2 får nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan begära ytterligare information från de aktörer som avses i punkt 2, inbegripet information om tillämpningen av de kriterier som anges i punkt 1.

4. Statliga medel som tilldelats leverantörer av medietjänster i samband med köp av andra varor eller tjänster från dem än statlig annonsering ska omfattas av kraven i punkt 1. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av reglerna om statligt stöd.

Kapitel IV - Slutbestämmelser

Artikel 25

Övervakning

1. Kommissionen ska säkerställa en oberoende övervakning av den inre mediemarknaden, inbegripet av risker för och framsteg avseende dess funktion och resiliens. Resultaten av övervakningen ska bli föremål för samråd med nämnden.

2. Kommissionen ska i samråd med nämnden fastställa nyckelprestationsindikatorer som ska användas för den övervakning som avses i punkt 1.

3. Övervakningen ska omfatta följande:

   (a) En ingående analys av resiliensen hos mediemarknaderna i alla medlemsstater, bland annat vad gäller graden av mediekoncentration och riskerna för utländsk informationsmanipulering och informationspåverkan,

   (b) En översikt och en framåtblickande bedömning av resiliensen hos den inre mediemarknaden som helhet.

   (c) En översikt över åtgärder som vidtagits av leverantörer av medietjänster för att garantera oberoendet i enskilda redaktionella beslut.

4. Övervakningen ska genomföras årligen och resultaten ska vara offentliga.

Artikel 26

Utvärdering och rapportering

1. Senast [fyra år efter att denna förordning trätt i kraft], och därefter vart fjärde år, ska kommissionen utvärdera denna förordning och lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

2. Vid tillämpning av punkt 1 och på kommissionens begäran ska medlemsstaterna och nämnden översända relevant information till kommissionen.

3. Vid genomförandet av de utvärderingar som avses i punkt 1 ska kommissionen beakta följande:

   (a) Europaparlamentets, rådets och andra relevanta organs eller källors ståndpunkter och slutsatser.

   (b) Resultat av relevanta diskussioner som förts i relevanta forum.

   (c) Relevanta handlingar som utfärdats av nämnden.

   (d) Resultat av den övervakningsprocess som avses i artikel 25.

Artikel 27

Ändringar av direktiv 2010/13/EU.

1. Artikel 30b i direktiv 2010/13/EU ska utgå.

2. Hänvisningar till artikel 30b i direktiv 2010/13/EU ska förstås som hänvisningar till artikel 12 i denna förordning.

3. Hänvisningar i unionsrätten till den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga) ska förstås som hänvisningar till den europeiska medienämnden (*nämnden*).

Artikel 28

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska tillämpas från och med den [6 månader efter ikraftträdandet].

   Artiklarna 7–12 och 27 ska emellertid tillämpas från och med den [3 månader efter ikraftträdandet] och artikel 19.2 ska tillämpas från och med den [48 månader efter ikraftträdandet].

3. Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

1.2. Berörda politikområden

1.3. Typ av förslag eller initiativ

1.4. Mål

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

1.7. Planerad metod för genomförandet

2 FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förordning om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden (europeisk mediefrihetsakt) och om ändring av direktiv 2010/13/EU

1.2. Berörda politikområden

- Inre marknaden
- Investera i människor, social sammanhållning och värden
- En ny satsning på demokrati i EU

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☑ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd**[59]

☐ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Det övergripande målet är att förbättra den inre mediemarknadens funktion. En bättre fungerande inre mediemarknad kommer att främja tillhandahållandet av kvalitetsmedietjänster och därmed stärka hela den inre marknadens integritet. Detta mål kommer att uppnås genom en förordning med gemensamma regler, som ska kompletteras med ett strukturerat samarbete mellan medietillsynsmyndigheter i en nämnd bestående av företrädare för nationella oberoende medietillsynsmyndigheter eller medietillsynsorgan.

1.4.2. Specifika mål

Främjande av gränsöverskridande verksamhet och investeringar på den inre mediemarknaden

Målet är att göra det lättare för medieaktörer att utvidga sin verksamhet på hela den inre marknaden och gradvis öka antalet och omfattningen av gränsöverskridande investeringar. För att uppnå detta samordnas genom initiativet vissa delar av de olika nationella regelverken för mediepluralism för att för att underlätta ett gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster. Målet är i synnerhet att genom gemensamma kriterier och samordning på EU-nivå säkerställa att nationella oberoende myndigheter, när de bedömer transaktioner på mediemarknaden, har en samstämmig strategi i frågor om mediers mångfald på hela EU:s mediemarknad.

Ökat tillsynssamarbete och ökad tillsynskonvergens på den inre mediemarknaden

[59] I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Syftet är att stärka tillsynssamarbetet så att det blir lättare att kontrollera att EU:s regler på medieområdet efterlevs över gränserna och att främja tillsynskonvergens genom yttranden och vägledning på EU-nivå och därmed främja en samstämmig strategi när det gäller frågor om mediernas oberoende och mångfald, även online. Målet är vidare att skapa verktyg för oberoende tillsynsmyndigheter att agera gemensamt på EU-nivå för att skydda EU:s inre marknad mot tjänsteleverantörer (till exempel från tredjeländer) som inte uppfyller EU:s normer på medieområdet.

Underlätta fritt tillhandahållande av kvalitetsmedietjänster på den inre marknaden

Målet är att säkerställa att konsumenter och företag erbjuds innehåll de kan lita på av oberoende medier på en marknad som blir alltmer digital och som till sin natur är gränsöverskridande. För att främja tillhandahållandet av kvalitetsmedietjänster på den inre marknaden är syftet med initiativet att motverka tendenserna att offentliga eller privata aktörer på otillbörligt sätt försöker påverka den redaktionella friheten. Det kommer att öka insynen i medieägandet i syfte att stärka ansvarsutkrävande och oberoende. Det kommer även att främja självreglering för att säkra medieföretagens oberoende funktion. Initiativet kommer vidare säkerställa att journalister kan verka utan att utsättas för påverkansförsök, i synnerhet när det gäller skyddet av deras källor.

Säkerställa en öppen och rättvis fördelning av ekonomiska resurser på den inre mediemarknaden

Målet är att säkerställa jämlika konkurrensvillkor för medieaktörerna genom att främja en öppen och rättvis fördelning av ekonomiska resurser. Detta skulle uppnås genom mer transparenta, icke-diskriminerande, proportionella, objektiva och inkluderande publikmätningsmetoder, särskilt online. Initiativet skulle också eftersträva en transparent, icke-diskriminerande, proportionell och objektiv statlig annonsering i medier för att minimera risken att regeringsvänliga kanaler gynnas eller att offentligt stöd används för partiska intressen på ett sätt som missgynnar övriga aktörer på marknaden och därigenom främja rättvis konkurrens på den inre mediemarknaden.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

En förordning och en rekommendation till medieföretag och medlemsstater om att främja mediernas oberoende, kompletterade av en styrningsstruktur bestående av en medienämnd som bistås av ett sekretariat som tillhandahålls av kommissionen, förväntas förbättra den inre mediemarknadens funktion genom en tillnärmning av nationella regler och synsätt på områden som rör mediernas mångfald på ett effektivt, samstämmigt, proportionellt och överhuvudtaget ändamålsenligt sätt.

I den finansiella modell inför konsekvensbedömningen som åtföljer förslaget uppskattas den ekonomiska nyttan i form av ökade intäkter uppgå till 2 885 miljoner EUR under det första året och 2 898,1 miljoner EUR under åren därefter. För medieaktörerna kommer de positiva effekterna på regleringsområdet att vara omedelbara.

Den audiovisuella sektorn kommer framför allt att gynnas av införandet av gemensamma krav för nationella lagar om mediernas mångfald och av förfaranden för marknadsgranskning samt kunna uppnå stordriftsfördelar på en mer välfungerande och förutsägbar, sammanhållen och mindre protektionistisk inre mediemarknad.

Programföretag och leverantörer av (audiovisuellt) nyhetsinnehåll samt utländska aktörer, som förmodligen påverkas i högre grad av den fragmenterade regelmiljön, kommer att kunna utöka sin verksamhet till andra medlemsstater.

Programföretag och pressföretag som följer rekommendationerna om skyddsmekanismer för redaktionellt oberoende kommer att stärka sitt redaktionella oberoende och sin frihet att fatta beslut utan att utsättas för påverkansförsök av offentliga eller privata aktörer och därmed öka mångfalden av röster eller åsikter som kommer till tals och frågor som analyseras i deras medieinnehåll. Om dessa skyddsmekanismer införs i större utsträckning av medieföretag kommer journalister dessutom att bli mer självständiga i förhållande till medieägare.

Större insyn i medieägandet och framför allt i ägarnas övriga affärsintressen kommer att bidra till rättvis konkurrens, i synnerhet när det gäller pressmedierna (som omfattar tryckta medier och onlinemedier), där medlemsstaterna i regel saknar specifika verktyg för insyn, såsom medieregister.

Mer transparenta publikmätningssystem på nätet kommer att minska snedvridningen av marknaden, bidra till mer jämlika konkurrensvillkor mellan leverantörer av medietjänster och onlineaktörer och framför allt gynna audiovisuella medietjänster och onlinepress samt onlineannonsörer. Även journalister bör gynnas, eftersom de kommer att få större inblick i hur onlineaktörer mäter medietjänsters publik. Åtgärder som syftar till transparens och rättvisa när det gäller statlig annonsering kommer att minska snedvridningen av marknaden och säkerställa att fler mediekanaler får tillgång till denna inkomstkälla.

Små och medelstora företag kommer att gynnas av ett mer förutsebart rättsläge och lägre juridiska kostnader. En potentiellt ökad tillgång till statlig annonsering kommer även att innebära proportionellt ökade möjligheter för mindre företag. Eftersom små och medelstora företag också har en särskilt svag ställning i förhållande till onlineaktörer när det gäller publikmätning på nätet kommer initiativet att bidra till mer jämlika möjligheter för små och medelstora företag att konkurrera om reklamintäkter.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Föreslagna indikatorer och förväntade resultat	**Referensscenario**
Indikator – antal och värde på gränsöverskridande investeringar på EU-27:s mediemarknader (årligen)	Investeringar 2013–2021: - EU: 478 transaktioner - Icke-EU 389 transaktioner
Förväntat resultat – gradvis ökning av gränsöverskridande investeringar i fråga om antal och värde	Värde på 60 % av transaktionerna: 84 miljarder EUR

Indikator – antal yttranden av nämnden om beslut om nationella mediemarknadsgranskningar som beaktats av den berörda nationella myndigheten (årligen) **Förväntat resultat – andel av nämndens yttranden som beaktats av medlemsstaterna**	Ej tillämpligt
Indikator – andel ärenden som lösts av nämnden genom samarbetsmekanismen och mekanismen för ömsesidigt bistånd (årligen) **Förväntat resultat – andel ärenden som lösts av nämnden**	Ej tillämpligt
Indikator – antal vägledningsdokument/rapporter som utfärdats av kommissionen och/eller nämnden inom områden som är grundläggande för mediernas mångfald (vart tredje år) **Förväntat resultat – ökat antal områden relevanta för mediernas mångfald som omfattas av vägledning/rapporter på EU-nivå**	Ej tillämpligt
Indikator – riskpoäng (årligen) för: **– Mediernas politiska oberoende – redaktionella oberoende** **– Oberoende styrning av public service-medier** **– Kommersiellt inflytande & ägarinflytande över redaktionellt innehåll** **– Skydd av journalisters källor** **– Insyn i medieägandet** **Förväntat resultat – gradvis minskning av riskpoäng**	Respektive poäng enligt övervakningsverktyget för mediepluralism 2021: – 54 % – 55 % – 50 % – 60 % – 16 % – 58 %
Indikator – antal medlemsstater där mediesektorn har självregleringsorgan (årligen) **Förväntat resultat – gradvis ökning av antalet medlemsstater med självregleringsorgan**	16
Indikator – medborgarnas upplevda förtroende för medierna (halvårsvis) **Förväntat resultat – gradvis ökat förtroende för medierna**	Andel respondenter som känner förtroende för följande medier: 58 %: radio 51 %: television 51 %: press 35 %: internet

Indikator – antal fall som rör bristande efterlevnad av principerna för publikmätningssystem (årligen) **Förväntat resultat – gradvis minskning av publikmätningssystem som strider mot den nya EU-ramen**	Nielsen: 61 % av marknadsförare är positiva till att få tillgång till publikuppgifter av hög kvalitet så att de kan maximera resultatet av sin mediebudget.
Indikator – riskbetyg (årligt) för fördelning av statlig annonsering **Förväntat resultat – gradvis sänkning av riskbetyg**	Riskbetyg vad gäller statlig annonsering enligt övervakningsverktyget för mediepluralism 2021: 70 %:

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

De flesta av bestämmelserna i förordningen kommer att vara direkt tillämpliga sex månader efter det att förordningen träder i kraft. För att lägga grunden till ett korrekt genomförande av den europeiska mediefrihetsakten kommer dess bestämmelser om oberoende mediemyndigheter och den europeiska medienämnden, samt den ändring av direktivet om audiovisuella medietjänster som följer av dessa bestämmelser, att börja gälla redan tre månader efter det att mediefrihetsakten trätt i kraft. Detta kommer att säkerställa att nämnden inrättas i tid för att säkerställa ett framgångsrikt genomförande av förordningen.

Nämnden ska efterträda och ersätta den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga), som inrättades genom direktivet om audiovisuella medietjänster. Den får ett nytt namn för att spegla dess utökade uppdrag, och anförtros ytterligare uppgifter och ges ytterligare resurser (i synnerhet mer personal inom kommissionen, GD CNECT). Den europeiska mediefrihetsakten kommer att säkerställa att alla hänvisningar till den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga) i EU-lagstiftningen och i synnerhet i direktivet om audiovisuella medietjänster förstås som hänvisningar till Europeiska medienämnden (*nämnden*).

Nämnden ska på samma sätt som Erga bistås i sin verksamhet av ett sekretariat som tillhandahålls av kommissionen. Sekretariatet ska även fortsättningsvis vara placerat på GD CNECT. Sekretariatet ska ge nämnden administrativt och organisatoriskt stöd. De resurser som ska avsättas för sekretariatet enligt förordningen ska göra det möjligt för sekretariatet att bistå nämnden i fullgörandet av dess uppgifter. Nämndens sekretariat ska byggas upp under de första två åren av tillämpning av förordningen, med början 2024, och nå full personalkapacitet 2025.

För att främja tillämpningen av den europeiska mediefrihetsakten förväntas GD CNECT upphandla externa studier. Sådana studier kan även komma att användas för att underlätta nämndens verksamhet och som underlag för dess arbete. Den relevanta årliga budgeten för sådana studier kommer att vara tillgänglig från och med det att förordningen börjar tillämpas 2024 tack vare en omfördelning av anslag från programmet Kreativa Europa.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärde av en åtgärd på unionsnivå” avses här det värde en åtgärd från unionens

sida tillför jämfört med det värde som medlemsstaterna hade kunnat uppnå på egen hand.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante): syftet med initiativet är att säkerställa att den inre mediemarknaden fungerar bättre genom att göra rättsläget mer förutsebart och avlägsna hinder på den inre marknaden. Reglerna ska innehålla mekanismer för att öka transparens, oberoende och ansvarsutkrävande när det gäller åtgärder som påverkar mediemarknader samt mediernas frihet och mångfald inom EU.

Förväntat mervärde för unionen (ex post): i den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget anges att detta ingripande skulle göra det lättare för marknadsaktörer att efterleva olika nationella regelsystem om de bedriver verksamhet i flera medlemsstater. Det skulle också skapa mer förutsägbarhet och förutsebarhet i rättsläget för medieaktörer och därigenom främja rättvis konkurrens och gränsöverskridande investeringar. Det skulle vidare göra det möjligt för medietillsynsmyndigheter att agera samordnat i frågor som påverkar EU:s informationsområde. Den ekonomiska nyttan i form av ökade intäkter beräknas till 2 885 miljoner EUR under det första året och 2 898 miljoner EUR under åren därefter. Genom att fastställa en gemensam EU-ram som underlättar gränsöverskridande verksamhet, stärker samarbetet mellan tillsynsmyndigheter, främjar medieinnehåll av hög kvalitet och motverkar metoder som snedvrider konkurrensen skulle initiativet skapa mer gynnsamma förutsättningar för utveckling av medietjänster över gränserna och öka utbudet av medieinnehåll av hög kvalitet. Detta kommer att stärka den inre mediemarknaden och samtidigt främja mediernas frihet och mångfald, vilka skyddas genom stadgan om de grundläggande rättigheterna.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Detta förslag bygger på kommissionens erfarenheter av direktivet om audiovisuella medietjänster, som var föremål för en översyn senast 2018 och fortfarande inte har införlivats i en del medlemsstater. Även om det ännu inte har gjorts någon fullständig utvärdering av det reviderade direktivet om audiovisuella medietjänster innehåller detta direktiv ett antal medieregleringsbestämmelser om konsumentskydd och främjande av samhällspolitiska intressen, såsom kulturell mångfald. Det är dock begränsat till audiovisuella medietjänster och omfattar inte frågor rörande mediernas mångfald och oberoende (utöver nationella tillsynsmyndigheters och tillsynsorgans oberoende), vilka behandlas genom detta ingripande. De viktigaste relevanta lärdomar som har dragits är att en förordning förmodligen uppnår de önskvärda resultaten mycket snabbare än ett direktiv och att en effektiv och samstämmig reglering av medierna förutsätter att det finns en robustare och mer resursstark institutionell stödstruktur.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Detta förslag återfinns under rubriken ”En ny satsning på demokrati i Europa” i kommissionens arbetsprogram för 2022.

Den europeiska mediefrihetsakten kommer att komplettera det relevanta regelverk som består av upphovsrättsreglerna, det reviderade direktivet om audiovisuella medietjänster och de nyligen antagna rättsakterna om digitala tjänster respektive digitala marknader. När det gäller insyn i ägarförhållanden kommer den att leda till

synergieffekter tillsammans med penningtvättsdirektivet och EU:s bolagsrättsdirektiv. När det gäller journalisters källor införs genom akten en riktad och stark skyddsmekanism mot användning av spionprogram i enheter som används av leverantörer av medietjänster eller deras anställda, som en vidareutveckling av det skydd som ges genom direktiv 2002/58/EG, direktiv (EU) 2016/680 och direktiv 2013/40/EU.

Akten är helt förenlig med de finansieringsåtgärder som vidtas inom ramen för den fleråriga budgetramen genom programmet Kreativa Europa, särskilt när det gäller att övervaka och värna mediernas frihet och mångfald samt partnerskap inom journalism.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

På grundval av erfarenheterna av Ergas arbete och sekretariat beräknas kommissionens stöd till den nya europeiska medienämnden, i synnerhet tillhandahållandet av nämndens sekretariat, kräva 8–10 heltidsekvivalenter. Andra möjliga alternativ har övervägts i den åtföljande konsekvensbedömningen.

De ytterligare studier som kommissionen ska beställa förväntas kosta upp till 1 miljon EUR per år.

Nämndens verksamhet, särskilt ersättningen för resekostnader, förväntas kräva omkring 150 000–200 000 EUR per år.

Nationella tillsynsmyndigheter skulle stå för sina återkommande administrativa kostnader för deltagande i nämnden (t.ex. löner för personal som anställs för detta ändamål) på samma sätt som i dag är fallet med Erga och jämförbara organisationer.

Utgifter för Ergas verksamhet och upphandling av AVMSD-relaterade studier finansieras för närvarande genom programområdet ”Media”, som är en del av programmet Kreativa Europa.

Det sektorsövergripande programområdet av Kreativa Europa syftar till att ”[f]rämja sektorsövergripande verksamhet för anpassning till de strukturella och tekniska förändringar som mediesektorn står inför, och stärka ett fritt, diversifierat och pluralistiskt medielandskap, kvalitetsjournalism och mediekunnighet, inbegripet i den digitala miljön ” (artikel 7.1 c i förordning (EU) 2021/818).

Detta sektorsövergripande programområde kommer därför att finansiera kostnader för nämnden, vars uppdrag kommer att omfatta olika typer av medieaktörer inom den audiovisuella sektorn och andra mediesektorer.

Finansieringskällan för studier kommer att bero på ämnet för sådana studier: studier som enbart gäller audiovisuella frågor kommer även i fortsättningen att finansieras genom Kreativa Europas programområde ”Media”, medan andra nödvändiga studier kommer att finansieras genom det sektorsövergripande programområdet.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

– ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☑ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period 2024–2025,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet

☑ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☑ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

– ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

– ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

– ☐ offentligrättsliga organ

– ☐privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten

– *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.*

Anmärkningar

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

När rättsakten har antagits kommer medlemsstaterna att ha 3–6 månader på sig att om nödvändigt anpassa sina nationella regelverk. Den första utvärderingen kommer att äga rum fyra år efter det att de nya reglerna har trätt i kraft och efterföljande utvärderingar kommer att göras vart fjärde år. Nämnden ska bistå kommissionen i dess övervakning.

Ett särskilt övervakningssystem förutses även för den rekommendation som åtföljer förslaget som dels består av riktad rapportering från medlemsstaterna, dels en ny mekanism för oberoende övervakning av risker för den inre mediemarknadens funktion som införs genom förordningen.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Enligt den europeiska mediefrihetsakten kommer den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga) att omformas till den europeiska medienämnden. Nämnden ska främja en effektiv och samstämmig tillämpning av både den europeiska mediefrihetsakten och direktivet om audiovisuella medietjänster i alla medlemsstater. Nämnden ska i enlighet med sitt uppdrag enligt EU-rätten bland annat ge expertråd i frågor som rör reglerande, tekniska eller praktiska aspekter av regleringen av medier, utfärda yttranden, samordna åtgärder avseende tjänsteleverantörer (bland annat tjänsteleverantörer från tredjeländer) som inte följer EU:s normer på medieområdet samt främja samarbete och effektivt utbyte av information, erfarenheter och bästa praxis mellan tillsynsmyndigheter.

För att säkerställa att nämnden fullgör sitt uppdrag ska kommissionen stå i nära kontakt med relevanta nationella tillsynsmyndigheter och tillsynsorgan. I förordningen föreskrivs dessutom att nämndens ordförande ska hålla kommissionen underrättad om nämndens löpande och planerade verksamhet. Nämnden ska i enlighet med sin arbetsordning dessutom samråda med kommissionen när den upprättar sitt arbetsprogram och fastställer vilka huvudsakliga resultat som ska uppnås.

I enlighet med nuvarande praxis och det valda alternativet kommer kommissionen att genomföra den planerade finansieringen inom ramen för Kreativa Europa genom direkt förvaltning. Den omfattas av respektive kontrollstrategi. Kontrollerna kommer att utföras av GD CNECT.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

För att säkerställa att nämnden kan fullgöra sitt uppdrag enligt denna förordning ska kommissionen tillhandahålla ett sekretariat. Sekretariatet kommer att bistå nämnden i dess verksamhet och ge administrativt och organisatoriskt stöd.

Det planerade kontroll- och stödsystemet gör det möjligt att minska potentiella risker. Eftersom mediefrihetsakten bygger på en befintlig struktur och med hänsyn

till att relevanta finansiella resurser förvaltas direkt av kommissionen har inga större risker identifierats.

Kontrollerna är en del av det interna kontrollsystemet inom GD CNECT.

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

GD CNECT kommer att använda sina interna kontrollsystem och förfaranden, vilka är funktionella och kostnadseffektiva. Målet är att säkerställa en felprocent under väsentlighetsgränsen på 2 %.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

De befintliga åtgärder för att förebygga bedrägerier som är tillämpliga på kommissionen kommer att täcka de ytterligare anslag som krävs för denna förordning.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff[60].	från Efta-länder[61]	från kandidatländer[62]	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
2b	07.010401 – Stödutgifter för Kreativa Europa	Icke-diff.	JA	JA	JA	NEJ
2b	07.050300 – Kreativa Europa tvärsektoriellt programområde	Diff.	JA	JA	JA	NEJ
2b	07.050200 – Kreativa Europa programområdet Media	Diff.	JA	JA	JA	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

ej tillämpligt

60 Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

61 Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

62 Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Anslag kommer att omfördelas inom finansieringsramarna för programmet ”Media” och det övergripande programområdet inom Kreativa Europa samt för budgetposten för administrativt stöd i den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	2b	SAMMANHÅLLNING, RESILIENS OCH VÄRDEN

GD CNECT			2024	2025	2026	2027	Efter 2027	**TOTALT**
• Driftsanslag som omfördelats inom programmet Kreativa Europa								
07.050200 – Kreativa Europa programområdet Media	Åtaganden	(1a)	0,500	0,500	0,500	0,500		**2,000**
	Betalningar	(2a)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	**2,000**
07.050300 – Kreativa Europa tvärsektoriellt programområde	Åtaganden	(1b)	0,500	0,500	0,500	0,500		**2,000**
	Betalningar	(2b)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	**2,000**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program[63]								
07.010401 – Stödutgifter för Kreativa Europa		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200		**0,800**
TOTALA anslag för GD CNECT	Åtaganden	=1a+1b+3	1,200	1,200	1,200	1,200		**4,800**
	Betalningar	=2a+2b +3	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	**4,800**

[63] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	1,000	1,000	1,000	1,000		**4,000**
	Betalningar	(5)	0,500	1,000	1,000	1,000	0,500	**4,000**
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)	0,200	0,200	0,200	0,200		**0,800**
TOTALA anslag för RUBRIK 2b i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	1,200	1,200	1,200	1,200		**4,800**
	Betalningar	=5+ 6	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	**4,800**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	**7**	”Administrativa utgifter”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2024	2025	2026	2027	Efter 2027	**TOTALT**
GD CNECT							
⊗ Personalresurser		0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**
○ Övriga administrativa utgifter							
GD CNECT, TOTALT	Anslag	0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2024	2025	2026	2027	Efter 2027	**TOTALT**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	1,844	2,488	2,488	2,488		**9,308**
	Betalningar	1,344	2,488	2,488	2,488	0,500	**9,308**

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

ej tillämpligt

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	**TOTALT**
RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**
Övriga administrativa utgifter						
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**

Utanför RUBRIK 7[64] **i den fleråriga budgetramen**						
Personalresurser						
Andra administrativa kostnader						
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen						

TOTALT	**0,644**	**1,288**	**1,288**	**1,288**		**4,508**

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

64 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

		2024	2025	2026	2027
• **Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)**					
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		3	6	6	6
20 01 02 03 (vid delegationer)					
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)					
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)					
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
• **Extern personal (i heltidsekvivalenter)**[65]					
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)		2	4	4	4
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)					
XX 01 xx **yy zz** [66]	– vid huvudkontoret				
	– vid delegationer				
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)					
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)					
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
TOTALT		**5**	**10**	**10**	**10**

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Övervakning av att de skyldigheter som genom förordningen åläggs privata företag, medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheter och tillsynsorgan som ingår i nämnden fullgörs korrekt Företräda kommissionen i nämnden och ha kontakter med nämnden rörande dess verksamhet, inbegripet det årliga arbetsprogrammet och arbetsordningen Handha förfaranden enligt förordningen, i synnerhet vad gäller nämndens uppgifter Ge nämnden stöd att fullgöra dess uppgifter enligt förordningen Administrativt och logistiskt stöd till nämnden, i synnerhet vad gäller organiseringen av det dagliga arbetet och anordnandet av möten Underlätta samarbete och samordning mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan på EU-nivå Upphandla och sköta administration kring externa studier med anknytning till

65 [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

66 Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	förordningen och nämndens verksamhet
Extern personal	Ge nämnden stöd att fullgöra dess uppgifter enligt förordningen Administrativt och logistiskt stöd till nämnden, i synnerhet vad gäller organiseringen av det dagliga arbetet och anordnandet av möten Underlätta samarbete och samordning mellan nationella tillsynsmyndigheter eller tillsynsorgan på EU-nivå

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet:

– ☑ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Anslag kommer att omfördelas inom finansieringsramen för programmet ”Media” och det övergripande programområdet inom Kreativa Europa samt för budgetposten för administrativt stöd i den fleråriga budgetramen för 2021–2027. Det kommer inte att ha någon betydande inverkan på någon annan verksamhet inom programmet eftersom effekten kommer att fördelas jämnt mellan åtgärderna.

– ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

– ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

– ☑ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

– ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☑ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på andra inkomster

  – ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[67]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel …….								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[67] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.